

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2

ธัญญาภัทร์ เลารนัง

GRAD VRU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2558

RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC LEADERSHIP AND CLASSROOM
ACTION RESEARCH PROMOTION OF SCHOOL ADMINISTRATORS
UNDER PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 2

TANYAPAT LAOTHANANG

GRAD VRU

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE PATHUM THANI

2015

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริม
การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ชื่อนักศึกษา ธีญาภัทร์ เลาธนัง

รหัสประจำตัว 53B54650310

ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา โชติสุกานต์)

..... กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง) (อาจารย์ ดร.ศักดา สถาพรวงษา)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีร์ธนิภักษ์ ศิริโวหาร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... เดือน พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
ชื่อนักศึกษา	ธัญญาภัทร์ เสาธน์
รหัสประจำตัว	53B54650310
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชอเพชร เป้าเงิน
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 1,866 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 320 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.81, S.D. = 0.65$) ด้านการจัด การเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.68, S.D. = 0.56$) และด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.52$)

2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.73, S.D. = 0.46$) ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.68, S.D. = 0.41$) ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.64, S.D. = 0.35$) ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.38$) และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.56, S.D. = 0.35$)

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก และมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Thesis Title	Relationship between Academic Leadership and Classroom Action Research Promotion of School Administrators under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2
Student	Tanyapat Laothanang
Student ID	53B54650310
Degree	Master of Education
Field of Study	Educational Administration
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Chopetch Boutngern
Thesis Co-Advisor	Dr.Suwana Juithong

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the academic leadership of school administrators 2) study the classroom action research promotion of school administrators and 3) study the relationship between the academic leadership and the classroom action research promotion of school administrators. The population of this research was the 1,866 school administrators and teachers under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2. The sample consisted of 320 administrators and teachers selected using Krejcie and Morgan's table. A 5-level rating scale questionnaire was used to collect data. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient.

The findings were as follows:

1. The academic leadership of school administrators was overall at a high level. From the highest to the lowest, the order was: organizing school atmosphere ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.65), teaching and learning management ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.56) and specifying school missions ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.52).

2. The classroom action research promotion of school administrators was also overall at a high level. From the highest to the lowest, the order was: accrediting classroom researchers ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.46), promoting and training classroom researchers ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.41), encouraging teachers to use research results to develop their teaching ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.35), promoting teachers to conduct classroom action research ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.38) and promoting the advancement in the career path of classroom action researchers ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.35).

3. The relationship between the academic leadership of school administrators and their classroom action research promotion was positively correlated. The relationship was quite high with a statistical significance of 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความกรุณาและเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา โชติสุกานต์ ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร.สุจิตรา โอสสถอภีร์กษ กรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี และขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วย ว่าที่ร้อยตรีพิชญุพล แดงอ่อน นายชำนาญ เลิศวิชัย ดร.อดุลย์ วงศ์ก้อม นางชบา โรจนะเสน และ อาจารย์ ดร.วิฒนธรรม ระเบียบศรี ที่กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบพระคุณคณะครู ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่เป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน ขอขอบพระคุณครู อาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ และขอขอบคุณ เพื่อน พี่ น้อง ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตาบูชาแต่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอนและให้ความรู้อันเป็นรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

GRAD VRU

ธัญญาภัทร์ เลาธนัง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ.....	8
2.2 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน.....	18
2.3 สรุปแนวคิดเพื่อนำไปสู่กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	38
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	50
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.2 อภิปรายผล.....	68

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	81
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC).....	89
ประวัติผู้วิจัย.....	96

GRAD VRU

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 48
4.1	จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม..... 54
4.2	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน..... 55
4.3	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน..... 56
4.4	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน 57
4.5	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน..... 58
4.6	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน..... 59
4.7	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน..... 60
4.8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน 61
4.9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียน การสอน..... 62
4.10	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงาน ของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน 63
4.11	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน..... 64
4.12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา..... 65

สารบัญภาพ

ตารางที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาของไทยในปัจจุบันกล่าวได้ว่าเป็นยุคของการปฏิรูปการศึกษา มีการปฏิรูประบบการบริหารการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข การปฏิรูปการเรียนการสอนได้เน้นความสำคัญของผู้เรียน ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน เช่น การบริหารการศึกษา หลักสูตร เทคโนโลยีทางการศึกษา นวัตกรรม เทคนิคการสอน สื่อการสอน ผู้บริหารสถานศึกษา และครู เป็นต้น ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิรูปการเรียนการสอน ครูที่มีสมรรถภาพพร้อมทุกด้านจะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์, 2553) นอกจากครูซึ่งเป็นบุคคลสำคัญต่อการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษายังเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญของสถานศึกษา และเป็นผู้นำวิชาชีพที่ต้องมีสมรรถนะ ความรู้ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม จึงจะนำไปสู่การจัดการและการบริหารสถานศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ธีระ รุญเจริญ, 2550)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาประกอบด้วย 9 หมวด 78 มาตรา กล่าวโดยรวมคือให้มีการปฏิรูปการศึกษาและกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติโดยให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งการพัฒนาหลักสูตรและการจัดสาระการเรียนรู้ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง และในหมวด 4 มาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีการส่งเสริมการวิจัย ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547) โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการบริหารการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 ได้กำหนดว่าให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะหัวหน้าหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับครูและผู้เรียนมากที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษานอกจากจะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ คุณธรรม จริยธรรม มีทักษะในการบริหารแล้ว จำเป็นต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2553)

การจัดการเรียนการสอนจะต้องจัดอย่างหลากหลาย ครอบคลุมเพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ทั่วถึงกว้างขวางหลากหลายรูปแบบ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2544) ได้ให้องค์กรทางการศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับศักยภาพการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนจะต้องมีทั้งการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้โดยปฏิสัมพันธ์ กระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ของตนเองและประยุกต์สู่การนำไปใช้ ฉะนั้นการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารสถานศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษา ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการเป็นลำดับแรก มาตรฐานและคุณภาพของการบริหารสถานศึกษาจะพิจารณาผลงานด้านวิชาการเป็นลำดับ

แรกเนื่องจากการดำเนินงานวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การที่จะทำให้โรงเรียนมีคุณภาพต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการให้บรรลุเด่นชัด เมื่อการบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จ การบริหารงานวิชาการจึงนับว่ามีความสำคัญสูงสุดต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารงานต่างๆ ในโรงเรียน ผู้บริหารเพียงคนเดียวไม่สามารถดำเนินการทุกอย่างได้จะต้องอาศัยผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การที่ผู้บริหารจะได้รับความร่วมมือนั้นจะต้องดำเนินบทบาทและพฤติกรรมที่เหมาะสม คือ มีภาวะผู้นำทางวิชาการในการรวมพลังครูดำเนินงานจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จของเป้าหมายโรงเรียน โดยผู้บริหารต้องทำงานร่วมกับครู กระตุ้นครู ให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมมือกันด้วยเทคนิควิธีที่มีคุณภาพจึงจะส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (บุญทิพย์ สุริยวงศ์, 2544)

การเป็นผู้นำทางวิชาการถือว่าเป็นบทบาทสำคัญของผู้บริหารที่จะทำให้กิจกรรมด้านการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ โรงเรียนที่ได้ชื่อว่ามีประสิทธิภาพหรือโรงเรียนคุณภาพ ซึ่งสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า มีปัจจัยเด่นชัดที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนเหล่านี้คือการมีผู้นำทางวิชาการ หรือภาวะผู้นำทางวิชาการ (Instructional Leadership) ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา หรือครูผู้สอนซึ่งต้องมีความเป็นภาวะผู้นำทางวิชาการสูง เดวิส และโทมัส (Davis & Thomas, 1989)

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยหวังผลเพื่อนำผลการส่งเสริมการวิจัยไปพัฒนาชั้นตอนการเรียนรู้อย่างดีขึ้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุไว้ชัดเจนในหมวด 4 แนวทางการศึกษา มาตรา 24 ข้อ 5 ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547) จะเห็นได้ว่าครูมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทเป็นนักวิจัย

เพื่อศึกษาหาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นครูผู้สอนในระดับใด สามารถทำวิจัยได้ตั้งแต่อนุบาลจนถึงอุดมศึกษาจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการศึกษาในระดับต้นๆ ไม่จำเป็นต้องมีการวิจัยก็ได้ งานวิจัยในชั้นเรียนจะยกง่ายขึ้นอยู่กับปัญหาและสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงทำการวิจัยได้ทุกระดับการศึกษา (ไพจิตร สะดวกการ, 2551)

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงเชื่อถือได้ในบริบทการศึกษาในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของครูและนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นวัตกรรมทางการศึกษา ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพื่อจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (คงศักดิ์ ธาตุทอง, 2543) ในการดำเนินการวิจัยจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ต้องมีการจัดการที่ดีเพื่อให้การดำเนินการวิจัยมีประสิทธิภาพ คือต้องมีการใช้บุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือในการวิจัยและทุนอุดหนุนการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพงานวิจัยที่ได้จึงจะมีคุณภาพ และเอื้ออำนวยต่อการนำผลงานวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป ขั้นตอนสำคัญในการบริหาร

งานวิจัยต้องเริ่มตั้งแต่การพัฒนาโครงการวิจัย การดำเนินกิจกรรมของโครงการการติดตามความก้าวหน้า และการประเมินผลงานวิจัยซึ่งการวิเคราะห์รวมทั้งการจะแก้ปัญหาได้ต้องพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบ การวิจัยและฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของงานวิจัย นอกจากนี้ประการสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือผู้บริหารสถานศึกษาต้องสนับสนุนให้ครูได้มีการทำวิจัยอย่างจริงจัง (วินิจ โชติสว่าง, 2543)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด ทั้งหมด 166 โรงเรียน มีภารกิจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียนทั้งในระดับปฐมวัย ประถมศึกษา และมีธยมศึกษาตอนต้น โดยมีอำนาจการบริหารตามกฎหมายกระทรวงการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 เรื่องของการจัดทำแผนนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษา การวิเคราะห์จัดตั้ง และจัดสรรงบประมาณ การระดมทรัพยากรเพื่อจัดการศึกษา การส่งเสริมพัฒนาหลักสูตร การประกันคุณภาพและการประเมินผล และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้จัดทำแผนกลยุทธ์ที่ 1 มุ่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตร เพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษาของชาติ พัฒนาผู้เรียน สมรรถนะครูและบุคลากรอย่างเป็นระบบ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัย และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้ครูผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการแก้ปัญหาและพัฒนาที่ควบคู่กับกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการปฏิบัติของผู้เรียน ทั้งนี้การปฏิบัติการสอนของครูนั้น จำเป็นที่จะต้องใช้วิธีบูรณาการเรียนรู้เพื่อหาการเรียนรู้หรือวิธีการใหม่ๆ นำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องพัฒนาครูผู้สอนให้สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้นความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนถือว่าเป็นหน้าที่หนึ่งของครูผู้สอนที่พึงกระทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งผ่านการค้นคว้าทบทวนวิธีการที่จะนำมาใช้อย่างรอบคอบ เป็นกระบวนการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบหรือในงานของผู้บริหารอย่างเป็นระบบตลอดจนช่วยให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและภารกิจการศึกษาในชั้นเรียนหรือในสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเอาใจใส่ สนับสนุนและส่งเสริมอย่างเต็มที่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานวิชาการของสถานศึกษาให้สูงขึ้น

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำและบริหารบุคคลในการบริหารงานในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีบทบาทภาวะผู้นำทางวิชาการที่จะต้องให้การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกันทุกคนซึ่งเป็นบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ด้อยคุณภาพให้หมดไป

จากหลักการแนวคิดเหตุผลและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เพื่อเป็น แนวทางการส่งเสริมและการสนับสนุนให้มีการทำวิจัยในสถานศึกษา เพื่อให้ครูมีความรู้ ใช้แนวคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาวิชาชีพตนเอง และเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

1.2.2 เพื่อศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

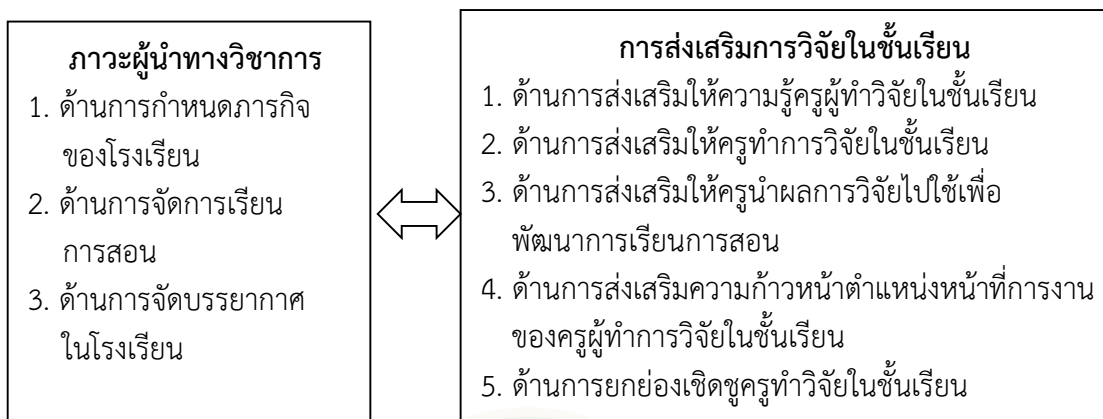
1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จากการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พอจะสรุปเป็นกรอบแนวคิดโดยจำแนกจากกลุ่มตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

ภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของแวน เดเวนเธอ และครูเกอร์ (Van Deventer & Kruger, 2003) 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน และ 3) ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน

ส่วนการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามแนวคิดของบัญชา อึ้งสกุล (2539) ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 4) ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 5) ด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน โดยศึกษาระดับปฏิบัติงานและความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,866 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในปีการศึกษา 2557 โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1) ภาวะผู้นำทางวิชาการ 3 ด้าน คือ ด้านกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2) การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้า ตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารที่แสดงออกมาซึ่งความรู้ความสามารถ และทักษะในด้านการบริหารงานวิชาการ พฤติกรรมของผู้บริหารในการใช้กระบวนการให้ผู้ร่วมงานให้ความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดเป้าหมาย การประชุมชี้แจงการปฏิบัติงาน การร่วมกันเป็นทีมในการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาครูแกนนำด้านวิชาการ มีการนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในห้องเรียน

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้วิธีการสอนและสื่อที่หลากหลาย มีการวัดผล การเรียนมีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูและส่งเสริม สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ การเผยแพร่ผลงานการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้แหล่งเรียนรู้ มีการเยี่ยมชั้นเรียนมีการควบคุมเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมให้เกิดสิ่งจูงใจให้กับครู การสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพและการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

1.6.2 การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน วัดจากคะแนนแบบสอบถามการปฏิบัติส่งเสริมการวิจัยของผู้บริหารสถานศึกษา คือ

1) ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนให้ครูเข้าอบรม การทำวิจัยในชั้นเรียน การใช้สื่อเทคโนโลยีในการพัฒนาหลักสูตร การศึกษาค้นคว้าที่ผู้วิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ชั้นเตรียมการทำวิจัย การอบรมศึกษาดูงาน การสนับสนุนให้เป็นครูแกนนำการทำวิจัยในชั้นเรียน

2) ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการปฏิบัติการงานการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเต็มที่ การให้คำปรึกษา การให้การแนะนำแหล่งเรียนรู้ สนับสนุนงบประมาณการวิจัยและโอกาสให้ครูเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียน

3) ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการปฏิบัติงานการนำผลการวิจัยไปใช้การวางแผน กำหนดนโยบาย พัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตร การผลิตสื่อการสอน การผลิตเอกสารเผยแพร่และการพัฒนาเทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนการสอน

4) ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการมอบหมายงานสำคัญให้ครูผู้วิจัยปฏิบัติการยอมรับนำผลการวิจัย ไปใช้เสนอความดีความชอบและใช้ผลงานการวิจัยเพื่อเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

5) ด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาให้การยอมรับผลงานวิจัยในชั้นเรียน มีการแต่งตั้งเป็นครูแกนนำในการเผยแพร่ ประชุมสัมมนาการวิจัย การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

1.6.3 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

1.6.4 ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผนและพัฒนาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อช่วยให้ครูทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนที่มีคุณภาพต่อไป

1.7.2 ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน

1.7.3 ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอื่น ตลอดจนผู้สนใจกำหนดแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการและการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำเสนอเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ
 - 2.1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ
 - 2.1.2 ประเภทของภาวะผู้นำ
 - 2.1.3 ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ
 - 2.1.4 องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.2 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.3 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.4 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.5 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
- 2.3 สรุปแนวคิดเพื่อนำไปสู่กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ

2.1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

นักวิชาการด้านการศึกษาค้นคว้าให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้หลายท่าน ดังนี้ สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2550) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่ผู้นำช่วยสร้างความชัดเจนแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้รับรู้ว่าจะอะไรคือความสำคัญ ให้ภาพความเป็นจริงขององค์การแก่ผู้อื่น ช่วยให้เห็นทิศทางและจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจนภายใต้สภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก

เนตรพัฒนา ยาวีราช (2550) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการบังคับบัญชาบุคคลอื่นโดยได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่น เป็นผู้ทำให้บุคคลอื่นไว้วางใจและให้ความร่วมมือ ความเป็นผู้นำเป็นผู้มีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกหรือสั่งการ บังคับบัญชา ประสานงานโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ (Authority) เพื่อให้กิจการงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ

ประชุม โพธิกุล (2548) ภาวะผู้นำทางการศึกษากับผู้บริหารการศึกษาจะต้องเหมือนกัน หมายความว่า ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติของภาวะผู้นำนั่นเอง การเป็นผู้บริหารสมัยใหม่ต้องการความเป็นผู้นำในการบริหารงานของตน จึงได้กล่าวได้ว่าเป็นผู้บริหารสมัยใหม่ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารสมัยใหม่ตระหนักดีว่ามนุษย์ มีความแตกต่างกันตามลำดับขั้นของความต้องการจำเป็น ซึ่งต่างกับการทำงานกับเครื่องกลหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เราใช้กฎเกณฑ์ตายตัวได้ในการสั่งให้เครื่องทำงาน แต่การสั่งให้มนุษย์ทำงานด้วยกฎเกณฑ์ที่ตายตัวอาจได้ผลมากบ้างน้อยบ้างหรือไม่ได้ผลเอาเสียเลยก็เป็นได้ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องใช้ศาสตร์ คือความรู้ในเรื่องระเบียบทฤษฎีต่างๆ และศิลป์ในการบริหารทฤษฎีจะเป็นเครื่องมือและเครื่องช่วยนำทางสำหรับผู้บริหาร ถ้าไม่มีทฤษฎีการบริหารงานจะประสบความสำเร็จก็ด้วยเหตุบังเอิญเท่านั้น ส่วนศิลป์นั้นจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำเอาทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2544) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้

- 1) เป็นความสามารถที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในด้านการกระทำตามที่ผู้นำต้องการและสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้กระทำกิจกรรมที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้
- 2) เป็นกระบวนการความเป็นผู้นำจากการใช้อิทธิพลที่ควบคุมและประสานงานกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มให้บรรลุเป้าหมาย
- 3) เป็นลักษณะความสัมพันธ์ทางอำนาจอย่างหนึ่งของผู้นำที่ได้รับการยอมรับนับถือในพฤติกรรมของเขา จากสมาชิกของกลุ่มและกลุ่มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 4) อิทธิพลภายในตัวของผู้นำที่นำมาใช้ให้เข้ากับสถานการณ์โดยการชี้แนะผ่านกระบวนการสื่อสารเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
- 5) การกระทำร่วมกันระหว่างบุคคลโดยมีบุคคลคนหนึ่งทำหน้าที่ให้การชี้แนะการกระทำดังกล่าวทำให้บุคคลอื่นๆ เชื่อมั่นในผลงานของเขา ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากลักษณะการแสดงออกในการชี้แนะตามที่เขาได้แนะนำไว้
- 6) ความคิดริเริ่มและการรักษาสภาพของความเชื่อถือในการปฏิบัติร่วมกัน
- 7) การที่บุคคลที่มีอิทธิพลมากและทำให้เกิดการยอมรับเกี่ยวกับการบริหารงานประจำในองค์กร
- 8) เป็นกระบวนการในการใช้อิทธิพลที่มีต่อการดำเนินงานของกลุ่มให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรและมีการจูงใจให้เกิดพฤติกรรมในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตลอดจนใช้อิทธิพลให้กลุ่มธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของตน

โอเวน (Owens, 2004) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การใช้อิทธิพลเหนือผู้อื่น เพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมาย ลดความขัดแย้งและสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ตาม

เชน (Cheng, 2002) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้คนในองค์กรมีการตื่นตัว มุ่งทำงานตามจุดมุ่งหมายจนกระทั่งบรรลุผล

โดนัลด์สัน (Donaldson, 2001) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้นำใช้ความสามารถในการทำให้ผู้ตามมีความเชื่อ ความคิดและยอมทำตามซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม

วีแลน และฮังเกอร์ (Wheelen & Hunger, 2002) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การใช้ทักษะและความสามารถเพื่อให้เป้าหมายขององค์การบรรลุและผู้ร่วมงาน ปฏิบัติงานด้วยความสุข

ลูนเบิร์ก และอัมสไตน์ (Lunenburg & Omstein, 2000) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การชักจูงให้บุคคลอื่นตั้งใจทำงานตามจุดมุ่งหมายของกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก

ลอร์ และกลูเวอร์ (Law & Glover, 2000) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการทำให้บุคคลร่วมกันทำตามจุดมุ่งหมายจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ด้วยกลวิธีต่างๆ

อีแวนส์ และลาโคมสกี (Evens & Lakomski, 2000) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถจูงใจผู้อื่น สามารถสร้างวิสัยทัศน์ สามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและสามารถทำให้ผู้ตามทำงานอย่างมีขวัญและกำลังใจ

พอสเตอร์ (Poster, 1999) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการชักจูงใจบุคคลกรในกลุ่ม ให้ทำตามวัตถุประสงค์ของผู้นำหรือนำงานไปทำตามที่ผู้นำต้องการ

ฮิวส์ (Hughes, 1999) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ว่าหมายถึง กระบวนการของการใช้อิทธิพลในองค์การเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ริชาร์ด (Richard, 1992) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำว่า หมายถึง ความสามารถที่จะทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยและผ่านบุคคลอื่นโดยในขณะเดียวกันก็จะได้รับความเคารพ ความมั่นใจ ความจงรักภักดีและให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ

คาร์เตอร์ และเคลลซ์ (Carter & Klotz, 1990) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการต้องให้ความสำคัญกับงาน ด้านวิชาการและครู ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้นำในการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งผู้บริหารในลักษณะดังกล่าวจะยึดถือเอาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนา และมีการส่งเสริมให้บุคคลกรในทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ คือ กระบวนการใช้อิทธิพลของผู้นำต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยใช้กระบวนการติดต่อสื่อสารและความสามารถในการให้ผู้อื่นยอมรับ ทำตามด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามที่ได้กำหนดไว้

2.1.2 ประเภทของภาวะผู้นำ

วิโรจน์ สารรัตน์ (2545) ได้กล่าวถึง ประเภทของผู้นำ โดยพิจารณาจากพฤติกรรม การใช้ภาวะผู้นำหรือการใช้อำนาจว่าผู้นำมี 3 ประเภท ดังนี้

1) ผู้นำแบบอำนาจนิยม (Autocracies) เป็นแบบที่ผู้นำมีพฤติกรรมชอบตัดสินใจเอง กำหนดวิธีการทำงานให้ผู้อื่นทำให้ทราบจุดหมายของการทำงานที่ละขั้นตอน เน้นการควบคุม

2) ผู้นำแบบประชาธิปไตย (Democratic) เป็นแบบที่ผู้นำมีพฤติกรรมให้มีการตัดสินใจโดยกลุ่ม ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันกำหนดวิธีการทำงาน ให้ทุกคนทราบจุดหมายของการทำงาน โดยรวม เน้นการให้คำแนะนำปรึกษา

3) ผู้นำแบบเสรีนิยม (Laissez-Faire) เป็นแบบผู้นำที่ปล่อยให้ผู้ปฏิบัติงานมีเสรีภาพในการทำงานอย่างสมบูรณ์ ผู้นำเป็นเพียงผู้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นให้และคอยตอบข้อสงสัย หลีกเลี่ยงความเกี่ยวข้องจนอาจกล่าวได้ว่าผู้นำแบบนี้มีพฤติกรรมแทบจะไม่ทำอะไรเลย

ถวิล มาตรเยี่ยม (2544) ได้แยกประเภทของผู้บริหารและผู้นำเป็น 4 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1) ประเภทบังคับขู่เข็ญ (The Drive Leader) ปกครองแบบใช้อำนาจกดขี่ สมบูรณ์แบบควบคุมขู่เข็ญให้ลูกน้องเกิดความกลัว สร้างความจงรักภักดีโดยใช้อำนาจบังคับขู่เข็ญให้ สยบแทนที่จะใช้คุณงามความดีให้ลูกน้องเห็นคุณค่า

2) ประเภทเพิกเฉยละเลย (The Default Leader) ใช้วิธีการบริหารแบบตามสบายจะจมน้ำจะลอยน้ำหรือว่ายน้ำก็ได้ทั้งนั้น ปัญหามันเกิดขึ้นมันก็จะแก้ไขไปเองในที่สุด ไม่เคยแนะนำหรือวิพากษ์วิจารณ์ลูกน้องถ้าลูกน้องไม่ปฏิบัติตามก็จะถูกไล่ออก

3) ประเภทชักจูงส่งเสริม (The Draw Leader) นายประเภทนี้ชอบที่จะดึงเอา ศักยภาพของลูกน้องออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ค้นหาส่วนดีของลูกน้องแต่ละคนยกย่องชมเชย เมื่อลูกน้องประสบผลสำเร็จ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน สร้างสรรค์ผลงานและ นวัตกรรมอยู่เสมอ

4) ประเภทพัฒนากล้าตัดสินใจ (The Develop Leader) เป็นผู้กระตุ้นเร้าและ จูงใจให้ลูกน้องพัฒนาความสามารถและเชื่อถือศรัทธาตนเอง กล้าเสี่ยงและตัดสินใจ ลูกน้องได้เรียนรู้ และถือเป็นแบบอย่างในตัวเขาและเป็นนายที่ทำงานอย่างใกล้ชิดกับลูกน้อง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540) ได้รวบรวมประเภทภาวะผู้นำ ดังนี้

1) เพลโต ได้แยกประเภทของภาวะผู้นำเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ ภาวะผู้นำแบบ นักปรัชญา-รัฐบุรุษ ภาวะผู้นำแบบผู้บังคับบัญชาการทหารและภาวะผู้นำแบบนักธุรกิจ

2) เวเบอร์ ได้จำแนกภาวะผู้นำออกเป็น 3 ประเภท คือ ภาวะผู้นำแบบระบบ ราชการภาวะผู้นำแบบมรดกตกทอดและภาวะผู้นำแบบบุญญาธิการ

3) ลีโวน ได้แยกประเภทภาวะผู้นำออกเป็น 4 ประเภทคือ ภาวะผู้นำแบบองค์การ ภาวะผู้นำแบบไม่เป็นทางการ ภาวะผู้นำแบบปัญญาชนและภาวะผู้นำแบบบุญญาธิการ

4) แมคโคบี ได้แยกภาวะผู้นำในธุรกิจออกเป็น 4 ประเภท คือ ภาวะผู้นำแบบ ช่างฝีมือภาวะผู้นำแบบเสือพราน ภาวะผู้นำแบบคนของบริษัทและภาวะผู้นำแบบนักกีฬา

สรุปได้ว่าประเภทของภาวะผู้นำแบ่งเป็นหลายประเภททั้งที่เป็นทางการและไม่เป็น ทางการ และไม่สามารถระบุได้ว่าประเภทของภาวะผู้นำแบบไหนที่เหมาะสมที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ สภาพแวดล้อมของภาวะผู้นำและหน่วยงาน

2.1.3 ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ

โกศิษฐ์ เพลรินทร์ (2552) ได้ให้ความหมายภาวะผู้นำทางวิชาการไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มพูนการเรียนรู้ของนักเรียน โดยอาศัย กระบวนการเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมาย การเรียนรู้การบริหารจัดการ หลักสูตรและการสอน การพัฒนานักเรียน การพัฒนาครูและการส่งเสริมบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและ วัฒนธรรมการเรียนรู้

สิร์รานี วสุภัทร (2551) ให้ความคิดเห็นว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา เป็นการแสดงบทบาทหน้าที่อย่างสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถโน้มน้าว จูงใจ หรือชี้แนะบุคลากรในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องเข้าใจและตระหนักในจุดมุ่งหมายของการจัด

การศึกษา เกิดการรวมพลัง ประสานสัมพันธ์กันเพื่อพัฒนาวิชาชีพ และงานวิชาการซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรง กับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของนักเรียน ซึ่งเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ คือลักษณะ พฤติกรรม และกระบวนการต่างๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เพื่อมีอิทธิพลหรือส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต 4 ตัวแปร ได้แก่ การนิยามและการสื่อสารเป้าหมายร่วม การกำกับติดตามและให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน การส่งเสริมการพัฒนา วิชาชีพและการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545) ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำบุคลากรใน สถานศึกษาให้ร่วมมือปฏิบัติงานจนบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

รุ่ง แก้วแดง (2543) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพต้องมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ ความสำเร็จขององค์กร ขึ้นอยู่กับคุณภาพของภาวะผู้นำเป็นสำคัญ ปัจจุบันตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ใน การพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพต้องมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ทางวิชาการ ว่าหมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพต้องมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำความสำเร็จของ องค์กรและทุกองค์กรขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้บริหารเป็นสำคัญตามพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายแม่บทที่จะพัฒนาคุณภาพโรงเรียน ผู้บริหารเป็นบุคลากรที่สำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ผู้บริหารจึงมีความจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำทาง วิชาการ

สมใจ ลักษณะ (2542) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง เป็นการใช้ศิลปะและความสามารถของบุคคลหนึ่งที่จะจูงใจและมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น ผู้รายงานหรือ ผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมโดยใช้กระบวนการสื่อสาร หรือการติดต่อกันและกันกับผู้ร่วมงานจนสามารถดำเนินการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่กำหนด

ธิดาวลัย เสดะจันทร์ (2541) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง การกระทำหรือกิริยาท่าทางที่ผู้นำแสดงออกถึงความสามารถในการพัฒนาด้านวิชาการ โดยการคิด ริเริ่ม นำทางให้เกิดแนวคิดใหม่ให้การสนับสนุนในการส่งเสริมการปฏิบัติของครูเพื่อปรับปรุงกิจกรรม การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ร่วมงานสามารถรับรู้และสังเกตเห็นการกระทำนั้น ได้อย่างชัดเจน

เจน เชลล์ (Jan Chell, 1995) ได้ให้ความหมายภาวะผู้นำทางวิชาการว่าภาวะผู้นำ ทางวิชาการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของอาจารย์ทั้งหลาย หรือการเป็นตัวแทนของสถานศึกษาเป็น ผู้สนับสนุนความเจริญเติบโตทางการเรียนของนักเรียน

กอร์ตัน (Gorton, 1983) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง ความหมายครอบคลุมไปถึงกิจกรรมที่ดำเนินไปโดยบุคคลอื่นหรือหลายบุคคล มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ

เพื่อปรับปรุงคน กลุ่มคนหรือโปรแกรม จุดเน้นของความหมายผู้นำทางวิชาการคือต้องรับผิดชอบในโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งสภาพภายในห้องเรียน

เดวิด และโทมัส (David & Thomas, 1989) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง บทบาทสำคัญของครูใหญ่ที่จะเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในห้องเรียนของครู

เดวิส และมากาเรท (Davis & Magaret, 1989) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง การกระทำอย่างตั้งใจที่มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาสภาพการทำงานที่น่าพอใจและมีประสิทธิภาพสำหรับครู รวมทั้งการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่น่าพอใจและมีประสิทธิภาพ

แมคอีแวน (McEwan, 1998) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการว่าหมายถึง การสร้างบรรยากาศ ซึ่งผู้บริหารโรงเรียน คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและกรรมการโรงเรียนซึ่งสามารถทำงานร่วมกัน ในอันที่จะทำให้งานด้านการศึกษาประสบผลสำเร็จ

วิลดี และติมมาร์ค (Wildy & Dimmock, 1993) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ว่าหมายถึง ภาระงานของผู้บริหารเองหรือการมอบหมายงานให้ผู้อื่นปฏิบัติแทน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยภาระงานที่สำคัญด้านต่างๆ ดังนี้ กำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของโรงเรียน เตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน กำกับติดตาม นิเทศการเรียนการสอน กำกับติดตามการนิเทศครู เป็นคณะกรรมการอำนวยการหรือประสานงาน ส่งเสริมพัฒนาภาพของบุคลากร

คูเปอร์ (Cooper, 1989) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ไว้ดังนี้

1) ภาวะผู้นำทางการศึกษาเป็นการริเริ่มที่แสดงออกถึงความพยายามหรือการดูแลปกป้องรักษา สนับสนุนประเพณีทางการศึกษาในโรงเรียน ในขณะที่ภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นแขนงที่พิเศษของผู้นำทางการศึกษาที่เน้นหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) ผู้นำทางวิชาการ คือ ผู้บริหารโรงเรียนซึ่งให้ความสำคัญของการก้าวหน้าของการเรียนการสอน อำนวยความสะดวกให้ครู นักเรียนและหลักสูตร

3) บทบาทของผู้นำทางวิชาการ คือ การเปลี่ยนแปลงนโยบายของโรงเรียน ทีมงานและนักเรียนให้เหมาะสมกับหลักสูตรเพื่อคุณภาพสูงสุดของการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนำและการบริหารบุคคลในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาให้กระทำ หรือจัดกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและแสดงบทบาทให้เห็นชัดเจนในด้านคุณลักษณะและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน

2.1.4 องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทที่สำคัญในฐานะผู้นำทางวิชาการ ต้องมีภาวะผู้นำในการปฏิบัติงานซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารที่จะบริหารประสบผลสำเร็จให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ ดังนี้

วิชญ์ จุลวรรณ (2547) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์ประกอบ 8 ด้าน คือ

1) ด้านบริหารจัดการเป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องแสดงบทบาทในฐานะผู้นำในการบริหารจัดการเพื่อผลสำเร็จของงานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องแสดงบทบาทเป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

3) ด้านความสามารถเป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถนำการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ มาสู่สถานศึกษา อันจะส่งผลกระทบต่อการยอมรับและความร่วมมืออย่างมั่นใจของผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ด้านบุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างคุณสมบัติของผู้นำทางวิชาการให้มีความเชื่อมั่นตนเองที่จะทำให้ผู้ร่วมงานเกิดศรัทธา ยอมรับและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจนประสบผลสำเร็จและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนตามเป้าหมายของสถานศึกษา

5) ด้านการนิเทศเป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแสดงบทบาทในฐานะผู้นำในการเป็นผู้นิเทศและให้คำปรึกษาเพื่อช่วยเหลือแก่ครู อาจารย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลัก อันเป็นปัจจัยอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

6) ด้านการวางแผนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญ ทั้งนี้เพื่อที่จะช่วยทำให้มองเห็นภาพของสถานศึกษาว่าขณะนี้เราอยู่ ณ จุดใดและต้องการจะพัฒนาไปในทิศทางใดเพื่อเป็นการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนอันจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนและผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

7) ด้านการอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางวิชาการจะต้องแสดงบทบาทในด้านการอำนวยความสะดวกเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนทุกๆ ด้านให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสะดวกและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

8) ด้านส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแสดงบทบาทในการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการเพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ถวิล มาตรเยี่ยม (2544) ได้กำหนดองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ ไว้ดังนี้

1) การยึดหน้าที่ในการปรับปรุงงานวิชาการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นผู้บริหารต้องมีการวางแผนพัฒนาทางวิชาการ มุ่งมั่นที่ปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้ตรงตามเป้าประสงค์ เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการมีการจัดประชุมเพื่อหาทาง

ปรับปรุงงานด้านวิชาการอยู่ตลอดเวลา ตลอดจนร่วมกับครูสร้างกฎ ระเบียบของโรงเรียนเพื่อสนับสนุนงานวิชาการ

2) การสร้างสรรค์แรงจูงใจให้แก่ครูและนักเรียนที่ทำงานด้านวิชาการ ผู้บริหารควรสร้างระบบการให้รางวัลสำหรับนักเรียนและครูซึ่งสนับสนุนการปรับปรุงด้านวิชาการและกระตุ้นความเป็นเลิศในการทำงาน เช่น สร้างกลยุทธ์ทางด้านแรงจูงใจ สร้างขวัญของโรงเรียน ทำเสื้อยืดหรือแต่งเพลงที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการของโรงเรียน

3) การติดตามผลความก้าวหน้าทางวิชาการ หลักฐานด้านเอกสารที่ดีของครูใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ คือ ผลความก้าวหน้าของนักเรียนจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละระดับแต่ละชั้นและแต่ละคน หลักฐานเหล่านี้สะท้อนสิ่งที่แท้จริงถึงจุดมุ่งหมายทางวิชาการ และคุณค่าทางด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารมีส่วนร่วมผลประโยชน์กับครูและใช้ข้อตกลงที่เป็นมาตรฐานและสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานก็นำมาแก้ไขให้ถูกต้อง

เดบีวอยส์ (DeBeviore, 1984) ได้กำหนดองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ ดังนี้

- 1) เป็นผู้มีความคิดหรือความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ
- 2) เป็นผู้บริหารและผู้นำของโรงเรียน
- 3) มุ่งเน้นกิจกรรมด้านการเรียนการสอนและผลการปฏิบัติงานของครูในห้องเรียน

ประกอบด้วย

- 1) มีความชัดเจนในหน้าที่และเป้าหมายของสถาบัน
- 2) กระตุ้นให้ครูมีความคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ และนำผลงานไปเผยแพร่
- 3) มีการประเมินผลกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการไปแล้วเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง
- 4) การให้รางวัลและสิ่งตอบแทน การได้รับการยอมรับในผลงานจะช่วยให้ทุกคน

มุ่งมั่นและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่องาน

ฮาลลิงเจอร์ และเมอร์ฟี (Hallinger & Murphy, 1985) ได้กำหนดองค์ประกอบความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนไว้ 3 องค์ประกอบใหญ่ คือ

1) การกำหนดภารกิจของโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขอบเขตของงานที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนโดยเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และการมีส่วนร่วมของทีมงานในโรงเรียน และการสื่อสารเป้าหมายของโรงเรียนโดยการแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้สึกันนึกคิด หรือทัศนคติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายโรงเรียน

2) การจัดการด้านการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลและส่งเสริมสนับสนุนของครู การเรียนของนักเรียนและการประสานงานการจัดการเรียนการสอน การนิเทศและประเมินผลด้านการสอนให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายวิชาการของโรงเรียนและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

3) การส่งเสริมบรรยากาศของโรงเรียน หมายถึง การดำเนินเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การควบคุมการใช้เวลาในการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ด้านการดูแลเอาใจใส่ครูและนักเรียนอย่างใกล้ชิด ด้านการจัดให้มีสิ่งจูงใจให้กับครู ให้ครูมีพฤติกรรมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพความถนัด ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาและสร้างมาตรฐานทางวิชาการในการพัฒนาการเรียนการสอน และด้านการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จ สามารถเพิ่มเวลาในการเรียนอย่างมีศักยภาพและนักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

อัbben และฮิวส์ (Ubben & Hughes, 1987) เสนอองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ ไว้ดังนี้

- 1) การทำงานตามเวลาที่กำหนด
- 2) การจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียน
- 3) การมุ่งเน้นด้านวิชาการ
- 4) มีความคาดหวังต่อคณะครูและผลการปฏิบัติงานของครู
- 5) การทำงานด้านหลักสูตร
- 6) การเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ
- 7) การประเมินผลและการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

เฮค ลาเซน (Heck, 1995) ได้กำหนดองค์ประกอบของความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 3 ด้าน ได้แก่

- 1) การปกครองโรงเรียน (School Governance)
- 2) การจัดบรรยากาศโรงเรียน (School Climate)
- 3) การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน (School Instructional Organization)

วีเบอร์ (Weber, 2002) ได้จำแนกองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการออกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ

- 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน (Defining School Mission)
- 2) การส่งเสริมบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน (Promoting Positive Learning Climate)
- 3) การสังเกตและการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครู (Observing and Giving Feedback to Teachers)
- 4) การจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน (Managing Curriculum and Instruction)
- 5) การประเมินผลโปรแกรมการสอน (Assessing the Instructional Program)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้กำหนดองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการไว้ 6 ด้าน คือ

1) ด้านภูมิหลังและประสบการณ์ที่ดี ประกอบด้วย ภูมิหลังและประสบการณ์ด้านการศึกษา ด้านความรู้และประสบการณ์ ด้านศีลธรรม ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน

2) ด้านบุคลิกภาพที่ดี หมายถึง ลักษณะส่วนรวมของบุคคลที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้นๆ และเป็นพฤติกรรมกระทำที่แสดงออกของบุคคล องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพที่ดีประกอบด้วยบุคลิกด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ด้านสังคมและด้านสติปัญญา

3) ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือ คุณธรรมจริยธรรมที่เป็นเครื่องเกื้อหนุนต่อภาวะผู้นำ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทนอดกลั้น ความมุ่งมั่น ความเพียร ความเสียสละ ความเที่ยงธรรมและการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

4) ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับปรัชญา อุดมการณ์ หลักการในการจัดการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ การบริหารโรงเรียน หลักสูตร การพัฒนาระบบนิเทศภายใน โรงเรียนการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

5) ด้านทักษะ หมายถึง ทักษะที่จะทำให้ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำบุคคลในโรงเรียนให้ปฏิบัติงานตามภารกิจไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ทักษะในการจัดการตนเอง (Self Management Skill) และทักษะการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Interpersonal Skill)

6) ด้านความสามารถ (Abilities) ประกอบด้วย ความสามารถในการรวมน้ำใจ บุคลากรในโรงเรียน ความสามารถในการสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงาน ความสามารถในการนำความคิดวิธีการ นวัตกรรมใหม่ๆ มาสู่โรงเรียนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์ และความสามารถในการนำโรงเรียนให้ทำงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ไว้ 8 ด้าน ดังนี้

(1) การกระตุ้นให้ครูตระหนักและเห็นด้วยในการพัฒนาโรงเรียนและคาดหวังไว้ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

(2) การมีบทบาทสำคัญในการใช้ยุทธศาสตร์เพื่อปรับปรุงงานด้านวิชาการ

(3) การสร้างสิ่งจูงใจให้ครูและใช้ระบบการให้รางวัลที่สนับสนุนงานวิชาการ

(4) การติดตามดูแลความก้าวหน้าด้านวิชาการ

(5) การใช้ทรัพยากรบุคคลและวัสดุอย่างสร้างสรรค์

(6) การสร้างสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยและเป็นระเบียบ

(7) การติดตามดูแลการปฏิบัติการสอนของครู

(8) การสังเกตการณ์สอนของครูและให้ข้อมูลย้อนกลับ

สรุปได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการจะประกอบด้วย ความสามารถในการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามหลักสูตร การเอาใจใส่ดูแลนักเรียน มีการนิเทศการศึกษา มีการวัดผลและประเมินผล สนับสนุนการศึกษาหาความรู้พัฒนาวิชาชีพให้มีความก้าวหน้าให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีผลสัมฤทธิ์สูง และด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน

2.2 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุถึงแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ในมาตรา 24 (5) ว่าให้มีการสนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม จัดหาสื่อการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกับสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และมาตรา 30 ได้ระบุไว้ว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา กองการวิจัยทางการศึกษา (2546) ได้ให้ความเห็นว่ารัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการวิจัยทางการศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาต้องส่งเสริมการวิจัยให้กับครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

มีผู้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นบทบาทสำคัญของครูในยุคนี้ เป็นไปตามมาตรา 30 ที่ครูควรสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาตามหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 คำที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน คือ Classroom Research (CR) หรือ Classroom Action Research (CAR) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อนำผลไปพัฒนา และถ้าพบข้อบกพร่องก็ทำการวิจัยและนำผลไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) การวิจัยในชั้นเรียนคือการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ค้นคว้า เพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา ความรู้ใหม่ทางการศึกษา เช่น วิธีสอนเทคนิคการสอนรูปแบบการสอนใหม่ หลักการสอนใหม่ ทฤษฎีการศึกษาใหม่ ส่วนสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา คือสื่อการเรียนการสอน เช่น ชุดการเรียนรู้แบบฝึก แบบฝึกหัดโปรแกรมการเรียน ความรู้และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ได้จากการวิจัย ผ่านการตรวจสอบอย่างมีระบบผลการวิจัยในชั้นเรียน มีประโยชน์ คือ ใช้ผลการค้นพบเป็นแนวทางนำไปจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย อีกทั้งเป็นการพัฒนาตนเอง คือ เป็นผู้สร้างความรู้หรือกล่าวว่าครูเป็นนักวิจัยและพัฒนา ทำให้เป็นผู้ก้าวหน้าในอาชีพครูเพราะการค้นพบความรู้ จะทำให้ได้ผลงานทางการศึกษาตามมาอีกมากมาย เช่น ตำราที่ได้จากการวิจัยนั้นเป็นกิจกรรมวิจัยในชั้นเรียน จึงต้องควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนการสอน อันมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ครูมีอาชีพควรมีทักษะการสอนให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้เอง ขณะเดียวกันครูก็สร้างความรู้ทางการศึกษาเองได้ ดังนั้นการศึกษาได้ให้ความหมายของการวิจัยและวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

ไพจิตร สะดวกการ (2551) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของตนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูมีความเป็นวิชาชีพ และมีความเป็นศาสตร์ในวิธีวิทยาของการจัดการเรียนรู้อีกขึ้น

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2551) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การสืบสวนเชิงธรรมชาติ จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน การเรียนรู้หรือพฤติกรรมผู้เรียน โดยที่ครูเป็นผู้วิจัยในสิ่งที่ครูปฏิบัติอยู่

สุวิมล ว่องวานิช (2550) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลมาใช้ในการแก้ไขและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสได้อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ยุทธนา สารีบุตร (2547) สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการหาความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนหรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งครูเป็นผู้วิจัยและเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย

เศรษฐชาติ ชาววันดี (2547) ให้ความหมาย การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูใช้ศึกษาค้นคว้าแก้ปัญหา พัฒนาระบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียน โดยการดำเนินการวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน กระบวนการทำงานเป็นอย่างต่อเนื่อง จนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ประสงค์ หวานสูงเนิน (2547) ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นการศึกษา ค้นคว้าเพื่อแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทของชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้วิจัย จะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มนสิข สิริสมบุรณ์ (2546) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การดำเนินการของครูอย่างเป็นระบบในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสะท้อนผลและหาวิธีแก้ปัญหาตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียนด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ เพื่อการแก้ไข ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน การพัฒนาหลักสูตรและการบริหารจัดการเรียนการสอน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้คำจำกัดความการวิจัยไว้ว่า หมายถึง การค้นคว้าเพื่อหาข้อมูลอย่างถี่ถ้วนตามหลักวิชา ซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Research” ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบัน คือ ความหมายของคำว่าวิจัย คือ การศึกษาค้นคว้าอย่างระมัดระวังด้วยวิธีการอันเป็นที่ยอมรับ (ซึ่งมักจะได้แก่วิธีการทางวิทยาศาสตร์) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง ข้อสรุป หรือทฤษฎีต่างๆ

วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2546) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการที่ได้มาซึ่งความรู้หรือคำตอบที่ครูเป็นผู้จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2546) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นการทำวิจัยที่มุ่งนำผลการวิจัยมาแก้ปัญหการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือมุ่งนำผลวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน

วันเพ็ญ วรวงศ์พงศา (2546) ให้ความหมายการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนว่าเป็นการรวบรวมปัญหาหรือคำถามจากการสะท้อนการปฏิบัติการของผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อต้องการที่จะพัฒนาหลักการเหตุผล และวิธีปฏิบัติงานเพื่อให้ได้รูปแบบหรือแนวทางไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานนั้น

สกุศลรัตน์ กุมุทมาศ (2550) เรียนการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งหมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่ทำโดยครูของครู เพื่อครู และผู้เรียน โดยการแสวงหาวิธีหรือพัฒนาทางเลือก ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ประวิต เอรารวรรณ (2545) ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การศึกษาค้นคว้าของครู ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

กรมสามัญศึกษา (2545) อธิบายว่าการวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยโดยครูผู้สอนในห้องเรียนทำวิจัยกับนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาที่ครูรับผิดชอบเริ่มจากวิเคราะห์ปัญหาเชิงระบบและเสร็จสิ้นที่ทำการคิดค้นนวัตกรรมแก้ปัญหาได้

กองวิจัยทางการศึกษา (2545) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึงเป็นการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้เพื่อมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้งๆ ไป ผลการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษาหรือการวิจัยปัญหาของเด็กในชั้นเรียนของตนเองด้วยการหาความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ รวมทั้งการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่และการดัดแปลงอุปกรณ์ประเภทอื่น มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์ของการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเองโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

พิชิต ฤทธิจรรยา (2545) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริง คำตอบองค์ความรู้ใหม่หรือการสร้างพัฒนานวัตกรรมต่างๆ ด้วยวิธีการที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบคำตอบที่เชื่อถือได้

สุภาภรณ์ มั่นเกตุทิพย์ (2545) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การวิจัยที่ดำเนินโดยครูผู้สอนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอน มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยใช้นวัตกรรมที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและมีความสัมพันธ์อย่างเป็นจริงกับปัญหา

ณัฐพล ชุมวรฐายี (2545) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งจากการสำรวจพบว่า สาเหตุของปัญหาการเรียนการสอนมาจากนักเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน และสภาพแวดล้อม การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูสามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ

สมบัติ บุญประคม (2545) ได้กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการคือ การวิจัยประเภทหนึ่งซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติโดยการใช่วางจร 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือกระทำจริง การสังเกตและการสะท้อนผลการปฏิบัติ การดำเนินการจะต้องต่อเนื่องเพื่อมุ่งไปสู่การปรับปรุงแผน

เข้าสู่วงจรใหม่จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริงหรือสถานการณ์ของสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พิชัย ญาณศิริ (2545) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research: CAR) หมายถึงการทำงานเป็นระบบเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อให้ปัญหาหมดไปหรือทำสิ่งที่ได้อยู่แล้วให้ดียิ่งๆ ขึ้น และการวิจัยที่ว่านี้ไม่ใช่เรื่องยาก ครูทุกคนทำได้ด้วยวิธีการง่ายๆ ไม่ซับซ้อน พอทำงานวิจัยเสร็จแล้วก็สามารถเขียนอธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้ด้วย “กระดากหน้าเดียว”

ประวิต เอราวรรณ์ (2545) ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยประยุกต์ที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครูซึ่งต้องใช้กระบวนการที่น่าเชื่อถือ และเป็นระบบในการแสวงหาคำตอบในสภาพการณ์หรือบริบทในชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้วิจัยทั้งผลิตงานวิจัยและบริโภคงานวิจัยหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ครูเป็นครูทำวิจัยและนำผลงานวิจัยไปใช้

สมบัติ บุญประคม (2545) ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียนว่า คือการวิจัยประเภทหนึ่งซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ ผู้วิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการและวิเคราะห์ผลการปฏิบัติ โดยการใช้วงจร 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนลงมือกระทำจริง การสังเกต การสะท้อนผลปฏิบัติ มีการดำเนินการต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนเข้าวงจรใหม่ จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริง

ชาติรี เกิดธรรม (2545) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ โดยเป็นการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู โดยมีครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้

สำออง สีหาพงษ์ (2544) ได้กำหนดให้คำว่า การวิจัยในชั้นเรียน มีความหมายเดียวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ เป็นการวิจัยในระดับชั้นเรียน และหรือระดับโรงเรียนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้การวิจัยในชั้นเรียนมีขอบเขตอยู่ที่การแก้ไขปัญหาและหรือพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียน โรงเรียนหรือสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ห้องเรียนและโรงเรียน

สายหยุด จำปาทอง (2544) กล่าวว่า การวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ ความจริงหรือคำตอบที่ต้องการ โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยเริ่มจากการมีปัญหหรือต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ซึ่งนำไปสู่การสืบค้นทดลองหรือแสวงหาคำตอบได้อย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการบริหารหรือการวางแผนงานในอนาคต

ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ ร่องรอยของการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีระบบหรือเป็นกระบวนการแก้ปัญหาหรือแสวงหาคำตอบจากข้อสงสัยที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ของครู

กาญจนา วัฒนายุ (2550) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียน

การสอนและเป็นการวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน คือ สอนไปวิจัยไป แล้วนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนและทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544) ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยประเภทปฏิบัติการ (Action Research) คือ การวิจัยมีเป้าหมายเพื่อนำผลไปใช้ปฏิบัติงานจริง เพราะเป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยมีครูเป็นผู้วิจัย เรียนสั้นๆ ว่าวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นการวิจัยเพื่อนำผลไปพัฒนาและถ้าพบข้อบกพร่องก็ทำการวิจัยและนำผลไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สุวิมล ว่องวานิช (2546) ให้ความหมายการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่าเป็นการศึกษาค้นคว้าของครู ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาคำถามหรือการดำเนินการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมนักเรียน และคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่เพียงกระบวนการที่น่าเชื่อถือ และเป็นระบบในการแสวงหาคำตอบเท่านั้น แต่เป็นการคิดค้นพัฒนาที่เน้นการแก้ปัญหาในสภาพการณ์ของชั้นเรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2544) สรุปการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างมีระบบ แสวงหาความรู้ที่เป็นจริงและเชื่อถือได้ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน โดยสามารถนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูลย้อนกลับในการพิจารณาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

สัมมา รธนินธ์ (2544) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยประเภทหนึ่งที่ครูผู้สอนดำเนินควบคู่ไปกับการเรียนการสอนตามปกติในชั้นเรียน เพื่อการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานและปัญหาที่เกิดขึ้น คิดค้นและหาวิธีการพัฒนาการดำเนินงาน แล้วนำผลที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอนหรือแก้ปัญหาคำถามรวมทั้งเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไป

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544) ได้ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ ทางการศึกษาและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา ให้เป็นแนวทางในการนำไปจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย

อุทุมพร จามรมาน (2544) ได้ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครู ของครู เพื่อครูและสำหรับครู เป็นการวิจัยที่ครูต้องตั้งปัญหาคำถามการเรียนการสอน ออกมาและครูต้องแสวงหาข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหาคำถามดังกล่าว ด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัยคือ คำตอบที่ตัวครูเองจะเป็นผู้นำไปใช้แก้ปัญหาของตนเองหรืออาจกล่าวได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาของนักเรียนบางคน บางเรื่อง เพื่อพัฒนา ปรับปรุงนักเรียนอ่อน เสริมนักเรียนเก่ง นักเรียนคนนั้น กลุ่มนั้นเพื่อจะได้เรียนทันเพื่อนกลุ่มใหญ่หรือได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของเขา

สำออง สีหาพงษ์ (2544) ได้ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การวิจัยในระดับชั้นเรียน ระดับโรงเรียนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การวิจัยในชั้นเรียนมีขอบเขตอยู่ที่การแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียน โรงเรียนและสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน

ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2544) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง ร่องรอยของการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีระบบหรือเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหาคำถามหรือแสวงหาคำตอบจากข้อสงสัยที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนของครูที่จะนำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาผู้เรียน อาจ

เป็นรายบุคคลเป็นกลุ่มหรือทั้งในชั้นเรียนอย่างดี ขึ้นตอน ประกอบด้วย การวางแผนพัฒนา สื่อ หรือวิธีการที่นำมาใช้ในการวิจัยหรือวิธีการที่นำมาใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการศึกษาและข้อค้นพบที่ได้ในรูปเอกสารการวิจัยหรือรายงานการพัฒนาเรียน

ประกอบ มณีโรจน์ (2544) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง กระบวนการ แสวงหาความรู้ ความจริง ด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

วรรณวิไล พันธุ์สีดา (2544) ได้ให้ความหมายพอสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียน คือ การสำรวจปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยการสร้างและพัฒนานวัตกรรม การจัดการเรียนการสอนและทำการทดลองกับนักเรียนในความรับผิดชอบของครู ทั้งกระบวนการวิจัยได้นำมาถูกปรับปรุงการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของครู ซึ่งส่งผลให้ครูมีทักษะมีความสามารถในการจัดกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาจนหาทางแก้ไขได้สำเร็จทำให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในอาชีพครู

ชัยพจน์ รักราม (2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนคือ เป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเพื่อการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ทั้งในส่วนหลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อ แบบฝึก รวมทั้งการวัดผลประเมินผลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและคุณภาพการเรียน

คงศักดิ์ ธาตุทอง และงามนิตย์ ธาตุทอง (2543) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนในบริบทของชั้นเรียน เป็นได้ทั้งการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนากิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน

เอลเลียต (Elliot, 1991) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หรือแนวคิดในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ว่าหมายถึง การวิจัยของครูที่ใช้กระบวนการของการคิดเชิงสะท้อนในการทบทวนทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการศึกษาไปใช้จริงในโรงเรียน

ฮอบกินส์ (Hopkins, 1994) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าหมายถึง การทำการวิจัยที่ดำเนินการโดยครูในระหว่างการสอนนั้นย่อมไม่ใช่การวิจัยในระดับหลักการและทฤษฎีแต่เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งนิยมเรียนในความหมายใกล้เคียงกันว่า การวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยในห้องเรียน (Classroom Research) การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research, CAR) การวิจัยของครู (Teacher Research, Teacher Based Research)

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการศึกษาเพื่อเน้นในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูในชั้นเรียนของตน การวิจัยดังกล่าวให้โอกาสแก่ครูสะท้อนการสอนของตนเองจากการสำรวจและทดสอบความคิดใหม่ๆ หรือวัสดุอุปกรณ์ใหม่ๆ

2.2.2 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 และมาตรา 30 ได้ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดให้สถานศึกษาและ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ คือ ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

การแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติเป็นสิ่งที่จะทำให้ผลดีแก่ผู้เรียนมากกว่าการที่ครูแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนตามผลการวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนของตนดีกว่าผู้อื่น แต่ครูก็ต้องพยายามศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการแก้ปัญห การเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อทำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนและจะได้รู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนก่อนได้นำเสนอไว้เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียนหรือบุคคลภายนอกเพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้อย่างมั่นใจต่อไป

ครูถือว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญยิ่งในการจัดการศึกษา ครูจะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นครูที่ดี เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการกระตุ้นยั่วยุให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ ครูต้องเป็นที่ยอมรับนับถือในฐานะเป็นปูชนียบุคคลและเป็นหัวใจขององค์กรเป็นผู้ร่วมงานที่ดีในสถานศึกษาเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ พัฒนาตนเองและทำการศึกษ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นการส่งเสริมให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำ การวิจัยในชั้นเรียน ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของผู้บริหาร การให้ความรู้ที่ถูกต้องจะทำให้เกิด ความเข้าใจที่ดี มีเจตคติที่ดี เป็นแรงเสริมที่จะทำให้เกิดความต้องการในการดำเนินการทำการวิจัยใน ชั้นเรียน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2550) การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วย ในการพัฒนาวิชาชีพเนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้การเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนและครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยัง พัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติ ที่เน้นสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่าย เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกันสรุปได้ว่า ความสำคัญและ จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของการบริหารที่ช่วยในการกระตุ้น ให้ครูใช้กระบวนการในการแก้ปัญหาของนักเรียน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อและ เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้า

สายลม ปะดาทายัง (2547) สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ คือ

- 1) พัฒนาตนเอง เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนได้เรียนรู้ในทางวิจัย
- 2) พัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่เราต้องพัฒนากาวิธีต่างๆ ในการพัฒนา
- 3) พัฒนาประเทศชาติและสนองนโยบายหน่วยงานต้นสังกัด
- 4) ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542

ผู้เรียน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เกิดจากแนวคิดพื้นฐาน คือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติโดยมีความสำคัญ ดังนี้

1) เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอนด้วยการวิจัย

2) เป็นการพัฒนานาวิชาชีพรู

3) เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จาก การปฏิบัติ

4) เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

สุชาติ ตั้งใจ (2545) ได้ให้ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยเพื่อ แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้วิจัย ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนไป พร้อมๆ กัน และเมื่อปัญหาต่างๆ ถูกแก้ไขแล้วผู้สอนก็ได้สอนอย่างเต็มที่ ผู้เรียนก็ได้เรียนอย่างมี ความสุข

ยุทธนา สารีบุตร (2547) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1) เป็นการพัฒนาหลักสูตร และการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอนด้วยการวิจัย

2) เป็นการพัฒนานาวิชาชีพรู

3) เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จาก การปฏิบัติ

4) เป็นการส่งเสริม สนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

ประวิต เอรารวรรณ (2545) ครูเป็นวิชาชีพที่ได้การยอมรับว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงต้อง ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนานาวิชาชีพรูให้มีมาตรฐานสูงและ เป็นที่ยอมรับของสังคม ขณะเดียวกันต้องก้าวทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการเทคโนโลยี ค่านิยมและวัฒนธรรมทางสังคม นอกจากนี้ครูยังต้องพัฒนาสติปัญญาและความสามารถที่หลากหลาย ของเด็กแต่ละคน ครูต้องอาศัยความรู้เฉพาะด้านมีการวางแผนที่ดีในการสอนต้องค้นคว้าวิธีสอน ค้นหาค้นหาสื่อ ตลอดจนเครื่องมือใหม่ๆ มาช่วยในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มที่และ สสนองตอบต่อผู้เรียนแต่ละคน

กรมวิชาการ (2545) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการวิจัยมีความสอดคล้องกับ พัฒนาการศึกษาก้าวไกลที่ได้พยายามให้ครูผู้สอนเป็นนักวิจัยให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะ มีเสรีภาพในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นประการสำคัญผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้อง เปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อ นำไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน การวิจัยจึงสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้จึงจะช่วยฝึกกระบวนการคิด การจัดการหาเหตุผลในการตอบปัญหาและรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

กองวิจัยทางการศึกษา (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ใน มาตรา 24 (5) การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน การสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้วิจัย

เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกับสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และมาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษาซึ่งแสดงให้เห็นว่ารัฐเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการทำการวิจัยการศึกษาและปรับบทบาทของการวิจัยให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างอัตโนมัติและถือว่าการวิจัยเป็นจุดเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการปฏิบัติการสอนของครูในชั้นเรียนการวิจัยจะมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบจนทำให้การศึกษานั้นคลี่คลายไปในด้านที่ก่อประโยชน์และกล้าเผชิญกับปัญหาใหม่ๆ ด้วยความเชื่อมั่นมุ่งมั่นที่จะนำปัญหามาก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเป็นการแสดงความก้าวหน้าของครูอีกทางหนึ่ง

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2545) ได้กล่าวว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นกระบวนการท้าทายครูให้แสดงความสามารถและศักยภาพในการกระตุ้นนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ ที่เริ่มต้นจากการอยากรู้และหากลวิธีในการหาคำตอบแล้วสรุปลงอย่างมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือโดยเกิดจากความต้องการของครูที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้หรือนวัตกรรมการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกันเป็นสำคัญ รวมทั้งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบมีเป้าหมายมีเหตุผลและมีเมื่อครูผู้สอนสามารถรวบรวมผลที่เกิดขึ้นในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งนวัตกรรมกิจกรรมหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆ มาไว้เพื่อเลือกใช้ตามความเหมาะสมแล้ว จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสุขและสนุกกับการเรียนอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการวิจัยจึงจำเป็นที่ครูจะต้องศึกษาเรียนรู้และทำความเข้าใจให้เกิดขึ้นในจิตวิญญาณของความเป็นครู

ไพจิตร สะดวกการ (2545) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญคือ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดแนวทางการสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) มีใจความสำคัญคือ “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และมาตรา 30 กล่าวว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งกล่าวส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” จากข้อความในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้เช่นกันในมาตรา 22 ความเป็นจริงจึงเป็นแนวในการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้วยการใช้กระบวนการวิจัยในความหมายของการแก้ปัญหาใหม่ การหาคำตอบแบบใหม่ โดยวิธีการที่เชื่อถือได้หรือวิธีการที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ มากขึ้น

ชาติรี เกิดธรรม (2545) ได้กล่าวว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหา โดยครูผู้สอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
- 2) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น
- 3) เป็นการเผยแพร่ความรู้จากการปฏิบัติจริง
- 4) เป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าทางด้านการวิจัยการศึกษา และสามารถนำผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น

5) เป็นการส่งเสริมหรือพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

ประวิต เอรารวรรณ (2545) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นการดำเนินการวิจัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครูอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องใช้กระบวนการที่น่าเชื่อถือในการหาคำตอบในสภาพการณ์หรือบริบทของชั้นเรียนอย่างเหมาะสม จนก่อให้เกิดผลดีต่อการศึกษาและวิชาชีพ คือ ให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุวิมล ว่องวานิช (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ไว้ดังนี้

- 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนมีองค์ความรู้และทักษะการประยุกต์ที่จะใช้เปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
- 2) เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้และสะท้อนผลการทำงาน
- 3) เป็นประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติโดยตรง
- 4) ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยกระบวนการวิจัยซึ่งเกิดประโยชน์นำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและแก้ปัญหา
- 5) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทำให้การวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตยเกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
- 6) ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิภาพ
- 7) ทำให้ครูเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง

ศุภรัช ภิรมย์รักษ์ (2544) ได้กล่าวว่า เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ พัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พร้อมทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่จรรโลงวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544) ได้กล่าวถึง คุณค่าและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นการบูรณาการวิธีปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการในการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยการวิจัยเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งแสดงให้เห็นความก้าวหน้าด้วยการเผยแพร่ความรู้ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544) การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครูต้องมีการพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพด้วยการคิดค้นแนวทางใหม่เพื่อพัฒนาตนเอง ตลอดจนคิดค้นหาแนวทางใหม่ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นยุทธศาสตร์สำคัญยุทธศาสตร์หนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้และนำความรู้ไป

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การที่ครูนำกระบวนการวิจัยมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้นี้ ถือได้ว่าครูมีส่วนร่วมสร้างนักเรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข พร้อมทั้งร่วมพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้

กองวิจัยทางการศึกษา (2542) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากแนวคิดพื้นฐานคือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติโดยมีความสำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
- 2) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
- 3) เป็นการหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ

- 4) เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

พยุงศักดิ์ จันทรสุนทร (2541) ได้กล่าวว่า การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนเปรียบเสมือนลมหายใจที่จำเป็นของชีวิตยิ่งในยุคที่พัฒนาการศึกษาไทยอยู่ในท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ อันมีผลเชื่อมโยงมาจากบริบทสังคมโลก การวิจัยจะเข้ามามีส่วนช่วยให้การพัฒนาการศึกษาให้สามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรี

จากความคิดเห็นดังกล่าว สรุปได้ว่าความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียนถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของการบริหารที่ช่วยกระตุ้นให้ครูใช้กระบวนการในการแก้ปัญหา กับนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้เต็มศักยภาพของตนเอง และช่วยให้ครูมีวิถีชีวิตของการทำงานของครูอย่างเป็นระบบเห็นภาพของงาน ตลอดจนมีการตัดสินใจที่มีคุณภาพ เพื่อช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพครูให้ก้าวหน้า

2.2.3 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนจะแตกต่างกับการวิจัยทางการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครูและนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ วิจัยจากการปฏิบัติงานของครูที่มุ่งศึกษาเฉพาะในห้องเรียนหรือในโรงเรียนเท่านั้น

สุวิมล ว่องวานิช (2550) ได้อธิบายลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่า ต้องมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วมและเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในชั้นเรียนที่สามารถปฏิบัติได้จริง

รัตนา ศรีเหรียญ (2547) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนมีองค์ประกอบมากมายที่เข้ามามีส่วนทำให้การเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีรูปแบบหรือแนวทางในการศึกษา ดังนี้

- 1) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการหรือรูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยด้านนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- (1) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิธีการสอน
- (2) ทดลองสอนด้วยเทคนิคและวิธีการต่างๆ

- (3) ค้นหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียน
 - (4) การสร้างแบบฝึกทักษะด้านต่างๆ ของผู้เรียน
 - (5) เทคนิควิธีการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้
 - (6) หาแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน
- 2) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนการสอน การวิจัยด้านนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ดังนี้
- (1) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
 - (2) ความรู้เดิมกับพัฒนาการของการเรียนรู้
 - (3) ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนของผู้เรียน
 - (4) การวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้
 - (5) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการวัดประเมินผล
 - (6) บรรยากาศในห้องเรียนกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน
- 3) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของหลักสูตรการวิจัยด้านนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ดังนี้
- (1) การประเมินหลักสูตร
 - (2) การติดตามการใช้หลักสูตร
 - (3) การพัฒนาหลักสูตร
 - (4) การพัฒนาเทคนิคการวัดและประเมินผล
 - (5) วิเคราะห์ความเหมาะสมของรายวิชาต่างๆ
- 4) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการวิจัยด้านนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ดังนี้
- (1) การประเมิน ติดตามการใช้แผนการสอน
 - (2) การทดลองใช้วิธีการสอนหรือชุดการสอน
 - (3) การสร้างสื่อ แบบฝึก ชุดการสอน หนังสือ นวัตกรรม
 - (4) ผลการใช้แบบฝึก ชุดการสอน หนังสือ นวัตกรรม
 - (5) การจัดหรือใช้รูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน
 - (6) เจตคติของครู อาจารย์ นักเรียนที่มีต่อรายวิชาต่างๆ
 - (7) บรรยากาศในห้องเรียน และโรงเรียน
 - (8) การจัดห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่างๆ
- 5) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ และรูปแบบของการวัดและประเมินผล การวิจัยด้านนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ดังนี้
- (1) การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบแบบต่างๆ
 - (2) การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ
 - (3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่างๆ
 - (4) การหาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่างๆ
 - (5) การหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การวิจัยด้านนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- (1) การพัฒนาสื่อการสอน
- (2) การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน
- (3) การเปรียบเทียบวิธีสอนแบบต่างๆ
- (4) การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อการสอน
- (5) ศึกษาผลการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน
- (6) ศึกษาผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม
- (7) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่างๆ ที่เกิดจากการใช้สื่อการสอนนวัตกรรม

การใช้สื่อการสอนนวัตกรรม

ประวัติ เอรารรณ (2546) ได้นิยามว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะดังนี้คือ

- 1) ปัญหาการวิจัยเกิดขึ้นจากการทำงานในชั้นที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
- 2) ผลการวิจัยนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 3) การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนไปวิจัยไป

แล้วนำผลมาใช้แก้ปัญหาและทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

กรมวิชาการ (2545) ได้ทำการสังเคราะห์คุณลักษณะและพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า คุณลักษณะที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียน มีดังนี้ ด้านความเป็นผู้นำคือมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแก้ปัญหาที่มีมนุษย์สัมพันธ์ เฉลียวฉลาด มีเหตุมีผลด้านวิชาการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ สามารถยืดหยุ่นวิธีการเพื่อความสำเร็จของงาน มีไหวพริบในการทำงาน ก้าวทันวิทยาการและเทคโนโลยี ด้านบุคลิกภาพ คือ มีกิริยาท่าทาง แสดงออก มีความเข้มแข็ง ท่าทางกระฉับกระเฉง จิตใจหนักแน่น มีมนุษยสัมพันธ์ กระตือรือร้น ด้านความสามารถในการบริหาร คือมีความสามารถในการจัดการ รักรการทำงาน มีความยืดหยุ่นสรุปลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนได้ว่า ต้องทำการวิจัยในชั้นเรียนต้องเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและมีประโยชน์การทำการวิจัยต้องทำการวิจัยไปพร้อมกับการแก้ปัญหาในห้องเรียนไปพร้อมกันและให้ผู้เรียนเหมือนการเรียนปกติ

ทิศนา แคมมณี (2542) กล่าวว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจะแตกต่างกับการวิจัยทางการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครูและนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ วิจัยจากการปฏิบัติงานของครูที่มุ่งศึกษาเฉพาะในห้องเรียนหรือในโรงเรียนเท่านั้น การศึกษาวิจัยไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัยมากนัก ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีการสุ่มตัวอย่างเพราะกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนไม่มากนัก ไม่เน้นสถิติผลการวิจัย ไม่เน้นสรุปอ้างอิง ส่วนการวิจัยการศึกษาเน้นศึกษาเรื่องต่างๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทฤษฎีทางการศึกษา มีการหาคำตอบที่เป็นระบบน่าเชื่อถือได้ ดังนั้นในการวิจัยจะต้องถูกต้องตามกรอบระเบียบวิธีการวิจัยการศึกษา มีกระบวนการซับซ้อนและใช้ระยะเวลาช้านาน แต่วิจัยในชั้นเรียนใช้ระยะเวลาช้านั้นๆ ในการแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการของครูที่ไม่เน้นระเบียบการวิจัยมากนัก ซึ่งจุดเริ่มต้นของการวิจัยเกิดจากสภาพปัญหาและข้อข้องใจ ที่มุ่งศึกษาเฉพาะในห้องเรียนหรือในโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยใช้ระยะเวลาสั้นๆ

2.2.4 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

มนสิข สติสมบุรณ์ (2546) กล่าวถึง ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนก่อให้เกิดประโยชน์กับบุคคลทุกฝ่ายในโรงเรียน ผู้ที่ได้รับประโยชน์โดยตรงก็คือนักเรียนและยังเป็นประโยชน์กับตัวครูเพื่อนครูในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น การให้ความยอมรับนับถือเป็นการบริหารเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบและสามารถทำงานในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยอมรับนับถือเป็นปัจจัยจูงใจที่กระตุ้นมนุษย์ จากสถานะที่เป็นกลางให้ไปอยู่ในสถานะที่เป็นกลางให้ไปอยู่ในสถานะที่อยากทำงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าการวิจัยในโรงเรียนถือว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนการนำการวิจัย เข้าไปใช้ในการเรียนการสอนและ ผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียนนั้น ครูผู้ใช้หลักสูตรต้องสามารถวิจัยได้และมีผลกระทบต่อการพัฒนาวิชาชีพครูควบคู่กันไปซึ่งจำเป็นต้องส่งเสริมและปรับปรุงด้านวิชาชีพ ครูทุกคนจะต้องศึกษาและทดลองการวิจัยกันเพื่อความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติโดยการทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ โดยการสนับสนุนให้ครูทำการทดลองวิจัยทำการสอนที่ใช้เนื้อหา วัสดุอุปกรณ์และวิธีสอน วิธีจัดชั้นเรียนใหม่ๆ ให้ครูได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์กับครูอื่นซึ่งกำลังทดลองหรือทำงานเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน ผูกให้เป็นผู้บรรยายปาฐกถาในกิจกรรมต่างๆ ทั้งในระดับโรงเรียนและท้องถิ่น สนับสนุนให้เขียนบทความหรือหนังสือเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์เพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ครูมีการเปลี่ยนแปลง ทักษะ ความรู้ ความคิดและทัศนคติ ควรจัดกิจกรรมต่อไปนี้เป็นประจำต่อเนื่องกันคือ การประชุมครู ก่อนปิดภาคเรียน การประชุมปฏิบัติงานในระหว่างปิดภาคเรียนภาคฤดูร้อนเพื่อสนองความต้องการของครูและสนับสนุนด้านการเงินสำหรับค่าใช้จ่ายของครูที่มาประชุม จัดให้มีการสาธิตการสอนภายในโรงเรียน มีกลุ่มศึกษาตามความสนใจ นำเอาปัญหาหรือหัวข้อเกี่ยวกับการประชุมปฏิบัติการของครูภายในโรงเรียน กลุ่มสาธิตการสอนไปประกอบเป็นเนื้อหาวิชาของรายวิชาที่ครูศึกษาในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยระหว่างปิดภาคฤดูร้อนโดยมีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำโดยไม่มีรางวัลการทำงาน ของครูแต่เป็นการร่วมกันกับครูในการวางแผนเพื่อจัดประสบการณ์และกิจกรรมนักเรียน ซึ่งมีผลต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์คือ ช่วยให้ครูผู้บริหารตัดสินใจแก้ปัญหาได้ตรงจุด ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียน ครูมีความรับผิดชอบทำงานอย่างมีระบบมีการวางแผนที่ดี ครูใช้กระบวนการวิจัยช่วยในการพัฒนาประสิทธิภาพของนักเรียนสามารถนำผลการวิจัยพัฒนาตนเองและนำไปวางแผนการพัฒนางานวิชาการ พัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ได้

ไพจิตร สะดวกการ (2546) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูโรงเรียน และวงการการศึกษา ดังนี้

1) ประโยชน์ต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ถ้าครูใช้รูปแบบการสอนเพียงแบบเดียวกับผู้เรียนทุกคน อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น เช่น จากปัญหาพฤติกรรม การเรียนส่งผลกระทบต่อปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบต่อครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไปโรงเรียน และสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครู ที่จะต้องพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

ไม่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป ซึ่งส่งผลไปถึงการจัดปัญหาและผลกระทบอื่นๆ ด้วย

2) ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนประเมินผลการทำงานเป็นระยะโดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอย่างไร กับใคร เมื่อไร เพราะอะไร และทำให้ทราบผลกระททำว่า บรรลุเป้าหมายได้อย่างไร เพียงใด ช่วยให้ครูเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ใต้นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับได้ และเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายคนและแต่ละคนเป็นอย่างไรบ้าง

3) ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งภายในหมวดวิชาและระหว่างหมวดวิชา มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหา ตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุจนถึงการเขียนรายงานคณิตศาสตร์ช่วยในเรื่องการคำนวณ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ครูบรรณารักษ์ช่วยดูแลการเขียนบรรณานุกรม ครูภาษาไทยช่วยตรวจสอบการสะกดคำ ครูภาษาอังกฤษช่วยด้านการอ่าน เอกสารตำรา หรืองานวิจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถวิเคราะห์สาเหตุและชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด เป็นการสร้างเครือข่ายกัลยาณมิตรกันทางวิชาการในโรงเรียน และยกระดับมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนให้สูงขึ้น

4) ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานการวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษา และกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการ ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครูอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้อาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2545) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้โดยสรุป คือ การช่วยแก้ปัญหาในห้องเรียน ช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีปรับเปลี่ยนบทบาทของครูเสริมพลังอำนาจแก่ครูในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนทำให้รู้วิธีการการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผลเป็นการกระตุ้นการสอนแบบสะท้อนกลับ ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพช่วย พัฒนาทักษะทางวิชาชีพครูเป็นการเชื่อมโยงระหว่างวิธีสอนกับผลที่ได้รับช่วยให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในห้องเรียน และทำให้ครูสามารถเป็นองค์กรที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้

กรมวิชาการ (2544) กล่าวถึง ประโยชน์และความสำคัญของการวิจัยว่าโดยปกติผู้สอนได้ทำการวิจัยอยู่ตลอดเวลาด้วยการศึกษาหาสาเหตุและสังเกตในขณะที่กำลังสอนไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างของวิชาที่สอน (หลักการวัตถุประสงค์ คาบเวลา) เนื้อหาที่สอน วิธีสอนและการประเมินในขณะเดียวกันก็สังเกตพฤติกรรมผู้เรียนสิ่งต่างๆ และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนตลอดจนสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาการกระทำของผู้สอนดังกล่าวนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและ

การเรียนการสอนเพียงแต่ไม่ได้ใช้วิธีการตามกระบวนการวิจัยเข้าเสริมซึ่งกระบวนการวิจัยจะช่วยให้ การศึกษา การสังเกต การหาเหตุผลเป็นไปอย่างมีระบบด้วยการจัดบันทึกเพื่อนำมาวิเคราะห์ แผลผล ซึ่งอาจทำด้วยตนเองหรือทำรวมกันเป็นระดับชั้นหรือระหว่างสาขา หมวตวิชาเป็นการวิจัยที่เน้น การแก้ปัญหาในทางปฏิบัติมากกว่าเน้นการแก้ปัญหาในทางทฤษฎีการพัฒนาการเรียนรู้อยู่ด้วยการวิจัยมี ประโยชน์ ดังนี้

1) ทำให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจที่จะใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการพัฒนา งาน คือพัฒนากระบวนการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพครู

2) ทำให้ครูผู้สอนได้รับรู้ มีความเข้าใจ ร่วมมือกันส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนา งานและให้ความเข้าใจพื้นฐาน เพื่อพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ทั้งของตนและของผู้เรียนพิมพ์ ชาติรี เกิดธรรม (2544) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1) เพื่อเป็นการพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย โดยผ่านนวัตกรรม เทคนิคหรือวิธีการที่มีคุณภาพ ผ่านกระบวนการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้มาแล้วมาใช้ แก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยตรง อันจะมีผลในการจัดการเรียนการสอน บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่วางไว้

2) เพื่อเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้นและเป็นการแสดงถึง ความก้าวหน้างานวิชาชีพ

3) เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้จากการปฏิบัติจริงอันเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

4) เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนความก้าวหน้าด้านการศึกษาและการวิจัยทางการศึกษาและ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

สรุปได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ คือ ช่วยให้ครู ผู้บริหาร ตัดสินใจแก้ปัญหา ได้ตรงจุดทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียน ครูมีความรับผิดชอบทำงานอย่างมีระบบ มีการวางแผน ที่ดี ครูใช้กระบวนการวิจัยช่วยในการพัฒนาประสิทธิภาพของนักเรียน สามารถนำผลการวิจัยพัฒนา ตนเองและนำไปวางแผนการพัฒนางานวิชาการ พัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาชุมชนเป็นเป็นแหล่ง เรียนรู้ได้

2.2.5 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายให้แต่ละสถานศึกษาได้มีการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพปัญหาและสภาพแวดล้อม ตลอดจน ความรู้ ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสถานศึกษาเป็นนิติบุคคล มีการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับ สถานศึกษาและท้องถิ่น ผู้วิจัยได้มองเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน อันที่จะนำมาแก้ไข ปัญหาและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนให้เป็นไปตามความต้องการผู้บริหาร สถานศึกษาในฐานะที่เป็นผู้นำสถานศึกษาต้องมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งมี นักวิชาการกล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2550) ให้ความเห็นว่า หลักการส่งเสริมการวิจัยของผู้บริหารที่ ควรปฏิบัติไว้ 8 ประการ ดังนี้

1) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2) สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก

3) วางระบบกระตุ้นกำกับติดตามให้ความช่วยเหลือการทำวิจัยในชั้นเรียน
 4) ส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่มของครู
 อาจารย์ในโรงเรียน ให้ครุมีเวลาประชุม เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียน
 ของครูแต่ละคน

5) สังเคราะห์ผลการวิจัยของรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน

6) จัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน

7) ยกย่องให้กำลังใจสิ่งตอบแทนเป็นแรงเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

8) วางระบบฐานข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2546) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหาร
 สถานศึกษาต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนไว้ 8 ประการ ดังนี้

1) สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นภารกิจที่ต้อง
 ปฏิบัติเป็นวิถีชีวิตในการทำงานการวิจัยไม่ใช่ภาระงานที่เพิ่มขึ้นแต่เป็นสิ่งที่ครูทำอยู่แล้วในการจัด
 การเรียนการสอน ต้องชี้ให้ครูเห็นความสำคัญในการทำวิจัยสามารถนำผลการวิจัย พัฒนาการเรียน
 การสอนไปเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

2) การกำหนดนโยบายและแผนงานในโรงเรียนเพื่อให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน
 ภาคเรียนละ 1 เรื่องโดยร่วมกันทำวิจัยเป็นกลุ่มในระดับหมวดวิชา ระดับชั้นโดยการช่วยเหลือ ดังนี้

(1) จัดครูที่เลี้ยงเป็นที่ปรึกษาการทำวิจัย

(2) การจัดคลินิกในโรงเรียนโดยจัดหาเอกสารตำราเกี่ยวกับการวิจัยใน

ชั้นเรียน

(3) ให้ครูนำเสนอผลงานการวิจัยเป็นระยะๆ

3) จัดประชุมชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนตามพระราช บัญญัติ
 การศึกษาได้กำหนดให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียน

4) วางแผนปฏิบัติงานวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ
 ผู้เรียน

5) จัดให้มีการประชุมวิชาการเดือนละ 1 ครั้ง ให้เข้าใจตรงกันว่าการวิจัยเพื่อ
 พัฒนาประสิทธิภาพของผู้เรียน

6) การจัดหาหนังสือ ตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ให้ครูศึกษาด้วยตนเองเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล

7) การวิเคราะห์ปัญหาหารือกับผู้บริหาร วิเคราะห์ปัญหาที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหา
 และจัดทำนวัตกรรมที่นำมาแก้ปัญหา

8) จัดให้มีการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อติดตามผลงานวิจัยการให้คำปรึกษาแลกเปลี่ยน
 เรียนรู้ จัดประชุมกลุ่มย่อยกับครุครุเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการทำวิจัยในชั้นเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนา
 บุคลากรด้านการวิจัยในสถานศึกษา ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ด้วยกันคือ

1) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยโดยมีแนวทางการปฏิบัติคือการจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ มุมค้นคว้างานวิจัยหรือรวบรวมข้อมูลสนเทศ จัดงานเพื่อรับรู้ปัญหาข้อบกพร่อง จุดเด่นหรือจุดด้อยจนได้จุดที่ควรปรับปรุงพัฒนาครุทำวิจัย

2) การให้ความยอมรับนับถือครุผู้ทำการศึกษา โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้ ยกย่องชมเชยให้เกียรติแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็น การให้ทุกคนมีส่วนร่วมในโครงการวิจัยของสถานศึกษาและการเผยแพร่ผลงานครุ

3) การมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัย โดยมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้ ยั่วยุและส่งเสริมให้ครุศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เปิดโอกาสให้ไปศึกษาดูงานจากแหล่งข้อมูลต่างๆ จัดให้มีการอบรมหรือประชุมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของครุอย่างต่อเนื่อง

4) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครุผู้ทำวิจัยโดยมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้ ดูแลเอาใจใส่ให้คำแนะนำจัดบรรยากาศในโรงเรียนให้มีความอิสระ กล้าคิด ค้นคว้าแก้ปัญหาหรือพัฒนาอันเป็นความก้าวหน้าอาชีพของครุและให้โอกาสครุผู้มีผลงานวิจัยมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานและนำผลงานมาเป็นส่วนหนึ่งในการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

บัญชา อึ้งสกุล (2539) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนให้ครุปฏิบัติงานในโรงเรียนให้มีกำลังและสามารถทำวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพจึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมในการวิจัยในชั้นเรียนมี 5 ประการ

1) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนการบริหารที่นำไปสู่ความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนย่อมอยู่ที่ความต้องการของผู้บริหารที่จำกำหนดนโยบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน มีการจัดบุคลากร งบประมาณและวัสดุส่งเสริมการวิจัยที่เหมาะสม คือ

(1) ผู้บริหารต้องคำนึงถึงหลักในการจูงใจ ได้แก่ การสร้างให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความรู้สึกว่างานที่ปฏิบัติอยู่น่าสนใจ ทำทหายความสามารถและอยากทำงานเพิ่มขึ้นหรือยังผู้ใต้บังคับบัญชารู้หรือไม่ว่าผู้บริหารคาดหวังอะไรจากเขาในการปฏิบัติงาน และเขาต้องทำอะไรเพื่อให้ได้มาตรฐานขององค์กรที่กำหนดไว้

(2) ผู้บริหารต้องมีภาพความสำเร็จในการปฏิบัติงานตลอดแนวและมีการสนองความต้องการที่หลากหลายในบุคลากรในองค์กร โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สำคัญ คือ การจัดให้มีการประชุมสังเคราะห์นโยบายร่วมกันในการปฏิบัติ การร่วมกันตรวจสอบความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของสภาพความสำเร็จในทุกๆ ระดับของงานตั้งแต่ปัจจัยการดำเนินงาน ผลผลิตไปจนถึงผลกระทบ การร่วมกันประเมินจุดเด่นและจุดด้อยของโรงเรียนมีการตกลงกันว่าจะพัฒนางานของแต่ละบุคคลถือว่าเป็นสัญญาทุกคนต้องรักษาสัญญาและกลุ่มต้องช่วยกันติดตามตรวจสอบช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลหรือแต่ละบุคคลหรือแต่ละโรงเรียนบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ที่สัญญาไว้ตามกำหนดเวลา

(3) ผู้บริหารต้องมีการเยี่ยมเยียน ใต้ถามให้กำลังใจตลอดจนเสนอแนะนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ผู้ปฏิบัติเป็นระยะๆ

2) การให้ความยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

(1) งานที่ทำเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ไม่เบื่อหน่ายเป็นสิ่งที่ทำทหายและต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่

(2) มีอิสระที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย สามารถใช้ความคิดริเริ่มของตนเองอย่างเต็มที่

(3) มีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มหรือหน่วยงาน

(4) ได้รับการยอมรับนับถืออย่างจริงจังในผลสำเร็จของงานที่ทำโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้บังคับบัญชา

(5) การทำงานทำให้ผู้ทำเกิดการพัฒนาตนเอง ได้มีความรู้ทักษะความสามารถ ประสบการณ์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ผู้บริหารต้องทำให้แต่ละบุคคลในหน่วยงานมีความรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับนับถือ ได้รับการสนับสนุนในความสำเร็จของตน เชื่อว่าจะใช้ความสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ที่มีผลตอบแทนหรือผลลัพธ์จะมีความสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับของกำลังความพยายามในการปฏิบัติงานของเขา

3) การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ให้ครูทราบถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งผู้บริหารควรให้ครูได้รับความสำคัญการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ 9 ข้อ ดังนี้

(1) ชี้นำและกระตุ้นให้ครูเกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การทำวิจัยเป็นพื้นฐาน

(2) ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยและค้นคว้าหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

(3) สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

(4) เปิดโอกาสให้ครูไปค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ นอกโรงเรียนในช่วงเวลาว่างจากการสอน

(5) ส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยการแนะนำให้ครูอ่านหนังสือ เอกสารตำราและวารสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

(6) ติดตามประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษางานวิจัยให้ครูทราบ

(7) จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและแนวปฏิบัติงานวิจัย

(8) จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการทำวิจัยเพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของครู

(9) ติดตามเพื่อแก้ปัญหา ข้อบกพร่องและเด่นจุดด้วยของครูจนได้แนวทางปรับปรุงเพื่อทำการวิจัย

4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในโรงเรียนความรับผิดชอบมีความสำคัญต่อการบริหารงานวิจัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพความรับผิดชอบเป็นภาระผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มใจและเป็นความรับผิดชอบต่อการที่จะต้องรายงานและพร้อมที่จะให้ตรวจสอบได้เสมอ ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมให้ครูมีความสามารถเพิ่มขึ้นนั้นมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูทดลองวิจัยเทคนิคการสอนหลายๆ

วิธี ให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดอบรมสาธิตการสอนเพื่อให้ครูคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบต่างๆ อภิปรายปัญหาการปรับปรุงการสอนในที่ประชุม จัดโครงการให้ครูในโรงเรียนสับเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน จัดหาวิทยากรมาช่วยในการประชุมปฏิบัติการ การประชุมเกี่ยวกับปัญหาการสอน ประเมินผลและติดตามผลงาน การประชุมปฏิบัติงาน การประชุมปฐมนิเทศเพื่อช่วยเหลือครูใหม่ หาวิธีวิจารณ์งานของครูแบบติเพื่อก่อโดยไม่ให้เสียกำลังใจให้ครูมีเวลาพอที่จะเข้าร่วมประชุม อภิปรายปัญหาการสอน ให้ครูมีเวลาสำหรับการสอนมากขึ้นให้มีส่วนร่วมในการเลือกโสตทัศนวัสดุ อุปกรณ์การสอนอื่นๆ จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเพิ่มเติมแก่คณะครู ส่งเสริมให้ครูอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับวิชาครูเพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน ส่งเสริมให้ครูใช้โครงการสอนเพื่อปรับปรุงการสอน ประชุมครูเพื่อประเมินผลการเยี่ยมห้องเรียนและจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะ และค่าที่พักให้ครูที่ไปประชุมอบรมทางวิชาการ

5) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในโรงเรียนเป็นความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของข้าราชการครูด้านหนึ่งซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการบริหารบุคคลโดยยึดหลักปฏิบัติกันมาตั้งแต่ดั้งเดิมว่าเป็นการให้บำเหน็จความชอบที่ได้รับด้วยเนื่องจากบำเหน็จที่บุคคลมีความพึงพอใจเท่านั้นจึงสามารถนำมาใช้เป็นสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงานองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จะคู่ได้จากเงินเดือน ความมั่นคง สภาพการปฏิบัติงานความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ลักษณะรูปแบบของการปกครองบังคับบัญชา โอกาสที่จะมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ความเข้ากันได้กับผู้ร่วมงาน และผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ฐานะทางสังคม การมีโอกาสประกอบกิจกรรมที่มีคุณค่า สภาพในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรใดก็ตามควรมีการให้บำเหน็จรางวัล การเลื่อนขั้นตำแหน่งแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ดีเยี่ยมเป็นเครื่องจูงใจให้บรรดาผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานมีความกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความขยันขันแข็งมีความมั่นใจและขวัญกำลังใจที่ดีอันเป็นหลักการให้บำเหน็จความดีความชอบแก่ข้าราชการเพราะบำเหน็จความดีความชอบเป็นระบบของการประเมินผลที่จัดทำขึ้นเพื่อหาคุณค่าของบุคคลในแง่ของการปฏิบัติงานและสมรรถภาพในการพัฒนาตนเองโดยปกติผู้พิจารณาคือผู้บังคับบัญชาโดยตรง การพิจารณาผลงานอาจไม่ทำเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินและไม่จำเป็นต้องอาศัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

วัลลภ กันทรพย (2541) ได้สรุปว่า ผู้บริหารกับการวิจัยในสถานศึกษาควรมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่งเพราะการวิจัยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยทำให้ผู้บริหารประสบผลสำเร็จตามเงื่อนไข ดังนั้นผู้บริหารควรมีบทบาทในการส่งเสริมการทำการวิจัยในสถานศึกษา ดังนี้

1) ส่งเสริมให้บุคลากรทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานที่ตนรับผิดชอบและนำผลการวิจัยไปใช้จริงหรือไม่ก็พยายามศึกษาผลการวิจัยที่เขาทำขึ้นแล้วนำมาใช้ในงานของตนเพื่อส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารควรกระตุ้น ชี้แนะหาทางเพิ่มเติมความรู้ ความสามารถการวิจัยให้ด้วยวิธีการต่างๆ ติดตามแสดงความสนใจตลอดรับทราบผลการวิจัยหรือผลการศึกษางานวิจัยของครู

2) ผู้บริหารควรลงมือทำการวิจัยหรือริเริ่มให้มีการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนางานหรือสถานศึกษาซึ่งหมายถึง งานภาพรวม งานเชิงบริหารหรืองานอื่นๆ ที่ผู้บริหารต้องดูแล ผู้บริหารต้องลงมือทำเองในฐานะผู้วิจัย หรือตั้งคณะทำงานขึ้นมาโดยผู้บริหารเป็นผู้ร่วมคิดและตัดสินใจ คณะทำงานเป็นผู้ลงมือทำแต่ผู้บริหารต้องรับรู้ผลวิจัยและเป็นผู้นำผลการวิจัยไปใช้โดยตรง

หรือส่งให้ผู้ร่วมงานใช้ รวมทั้งผู้บริหารควรวางแผนการดำเนินการพัฒนาสถานศึกษาโดยใช้ผลการวิจัยของตนเองและของผู้อื่นเป็นฐานด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวไว้ว่า หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) ให้ผู้สอนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเผยแพร่พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนและเป็นสิ่งที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะฉะนั้นครูจะต้องทำการทำการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งและสอดแทรกไว้ในกระบวนการเรียนการสอน

รุ่ง แก้วแดง (2543) กล่าวถึง ผู้บริหารจะต้องเน้นในการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูแต่ละคนโดยการยกย่องให้เกียรติและรางวัลเพื่อให้ครูมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จทางการทำงานของตนเอง แล้วครูก็จะทำงานอย่างมีความสุขและมีพลังไปกระตุ้นเด็กในทำนองเดียวกันกับที่ผู้บริหารเสริมพลังให้ครูมาแล้ว การให้การยกย่องเชิดชูครู อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนสามารถทำได้ดังนี้

- 1) การมอบเกียรติบัตรให้เป็นครูผู้นำทางการวิจัยในชั้นเรียน
- 2) ประกาศยกย่องชมเชยครู-อาจารย์ ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน
- 3) ให้การยอมรับผลงานวิจัยในชั้นเรียนและสนับสนุนให้นำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 4) จัดนิทรรศการหรือจัดห้องให้แสดงผลงานทางการวิจัยในชั้นเรียน
- 5) ส่งเสริมให้มีการแสดงผลงานทางการวิจัยเพื่อเผยแพร่ผลงานแก่สาธารณชน
- 6) แต่งตั้งให้เป็นครูแกนนำทางการวิจัยในชั้นเรียน
- 7) มอบรางวัลหรือสิทธิพิเศษหรือให้มีโอกาสในการเข้ารับการอบรมไปศึกษาดูงานตามโอกาสอันควร เป็นต้น

สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น บรรลุตามเป้าหมายตามที่กำหนด โดยสนับสนุนส่งเสริมให้ครูปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนตามกระบวนการ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3 สรุปแนวคิดเพื่อนำไปสู่กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปและนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิด โดยมีแนวคิดและหลักการที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ประการแรกเป็นแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของ แวน เดเวนเธอ และครูเกอร์ (Van Deventer & Kruger, 2003) ซึ่งได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ประการที่เกี่ยวข้องกับภาระงานของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ดังนี้ 1) กำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การจัดการหลักสูตรและการสอน 3) การนิเทศการสอน 4) การติดตาม

ความก้าวหน้าของผู้เรียน 5) การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการใน 3 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับเฮค (Heck, 1990) ที่กล่าวไว้ว่าความสำเร็จการบริหารที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำทางวิชาการ 1) กำหนดเป้าประสงค์ของโรงเรียน 2) สื่อสารให้ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องทราบถึงความคาดหวังในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง 3) จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนของครู 4) อำนวยแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นให้ครูในการจัดการเรียนรู้ 5) นิเทศผลการปฏิบัติงานของครู 6) ตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน 7) จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการ 3 ด้าน คือ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน ประการที่สองเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของ สุวิมล ร่องวานิช (2550) ได้กล่าวไว้ว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพเนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้การเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนและครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติที่เน้นสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกันสรุปได้ว่าความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของการบริหารที่ช่วยในการกระตุ้นให้ครูใช้กระบวนการในการแก้ปัญหาของนักเรียน ให้ครูเข้าที่ดี ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้าและให้ความเห็นว่า หลักการส่งเสริมการวิจัยของผู้บริหารที่ควรปฏิบัติไว้ 8 ประการดังนี้ 1) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 2) สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก 3) วางระบบกระตุ้นกำกับติดตามให้ความช่วยเหลือการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่มของครูอาจารย์ในโรงเรียน ให้ครูมีเวลาประชุม เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียนของครูแต่ละคน 5) ส่งเคราะห์ผลการวิจัยของรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน 6) จัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน 7) ยกย่องให้กำลังใจสิ่งตอบแทนเป็นแรงเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู 8) วางระบบฐานข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ บัญชา อึ้งสกุล (2539) ที่กล่าวว่าผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูปฏิบัติงานในโรงเรียนให้มีกำลังและสามารถทำวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพจึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมในการวิจัยในชั้นเรียนมี 5 ประการ 1) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน 2) การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 3) การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน 4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัย 5) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตำแหน่งหน้าที่ การงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพราะจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่พบว่ามีการวิจัยใด

ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา จึงเกิดประเด็นปัญหาที่ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร แม้ในอดีตจะมีงานวิจัยที่ศึกษาด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร และการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่บ้าง แต่เป็นการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการเวลา และสถานที่ที่แตกต่างกัน ประกอบกับยังไม่มีใครศึกษาเรื่องดังกล่าวในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จึงส่งผลให้ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่จะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยเพื่อทำการทดลองว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กัน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในชั้นเรียน มีผู้ศึกษาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้
 ปริฉัตร เล็กดวง (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากเรียงลำดับ ได้แก่ ด้านการประสานงาน ด้านหลักสูตร การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน การนิเทศและการประเมินผลการสอน การสื่อสารเป้าหมายโรงเรียนและกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน

2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จำแนกตามสถานภาพโดยรวมมีความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

4) เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ไพเราะ พัตตาสิงห์ (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน และด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน

2) ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้า ตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

3) ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ($r = 0.80$) โดยตัวแปรทั้งสองมีความผันแปรพร้อมกัน ประมาณร้อยละ 64

นาวา สุขรมย์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีภาวะผู้นำทางวิชาการอยู่ในระดับมาก และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2) ประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพของการสอนของครู จำแนกตามขนาดโรงเรียนตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการรับรู้ ประสิทธิภาพการสอนมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลางมีการรับรู้ไม่แตกต่างกับผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก

3) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครู มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับสูง ($r = 0.81$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ชฎากาญจน์ เจริญชนม์ (2553) ภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้งและเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ทั้ง 3 ด้าน โดยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนมีระดับบ่อยครั้ง เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.95$) ส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน ($\bar{X}=3.67$) และด้านการบริหารงานด้านวิชาการ ($\bar{X}=3.52$) ตามลำดับ

2) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ “ค่อนข้างสูง” ในด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน ด้านการบริหารงานด้านวิชาการ และด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน

3) ปัจจัยที่ทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน คือ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X_3) และด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน (X_2) และด้านการจัดการเรียนการสอน (X_1) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับวิชาการ 0.001

ชุตินันท์ พัวนะคุณมี (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำทางวิชาการกับการปฏิบัติงานการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการกับการปฏิบัติงานการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการปฏิบัติงานการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความเป็นผู้นำทางวิชาการกับการปฏิบัติงานการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ปราโมทย์ สุวรรณเวก (2547) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสภาพการสอนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า

1) พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสภาพการสอนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ คือ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านการสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียนและด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน

2) สมรรถภาพการสอนของครูในโรงเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ด้านการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ด้านการส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ด้านการสร้างความชัดเจนในบทเรียน และด้านการแสดงความใส่ใจในงานการสอน

3) พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งภาพรวมและรายด้าน

พันธุ์เทพ ใจคำ (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 มีพฤติกรรมภาวะผู้นำแบบสนับสนุน แบบมีส่วนร่วม และแบบเน้นความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ส่วนแบบบังคับการมีพฤติกรรมผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง

2) โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 มีประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับดีมาก ด้านที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ ด้านการอุทิศเวลาให้กับงานในหน้าที่ รองลงมาคือ ด้านการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบและเป้าหมายของโรงเรียนด้าน

ความสัมพันธ์ที่ีระหว่างโรงเรียนและชุมชน ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม และด้านความเอาใจใส่ต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

3) พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนแบบสนับสนุน แบบมีส่วนร่วม และแบบเน้นความสำเร็จ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้นด้านการอุทิศเวลาให้กับงานในหน้าที่ ด้านความสัมพันธ์ที่ีระหว่างโรงเรียนและชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชฎากาญจน์ เจริญชนม์ (2553) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จากการศึกษาพบว่า

1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้งและเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ทั้ง 3 ด้าน โดยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีระดับบ่อยครั้ง เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน ($X = 3.95$) ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน ($X = 3.67$) ด้านการบริหารงานด้านวิชาการ ($X = 3.52$) ตามลำดับ

2) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ “ค่อนข้างสูง” ในด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน ด้านการบริหารงานด้านวิชาการ และด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน

3) ปัจจัยที่ทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน คือ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X_3) ด้านการบริหารงานด้านวิชาการ (X_2) และด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน (X_1) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พัชวิษญ์ โสงยากุล (2552) บหบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 จากการศึกษาพบว่า

1) บหบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการกำหนดนโยบายในการวิจัยในชั้นเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยในชั้นเรียน

2) ผลการเปรียบเทียบบหบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3) ผลการเปรียบเทียบบหบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่มีบทบาทสูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยในชั้นเรียนต่างประเทศ มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

เดเนียส (Daniels, 1998) ได้ศึกษาผลการสอนในการเรียนรู้เพื่อดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับประสิทธิภาพ ความเชื่อมั่นในตนเองและประสบการณ์ของนักเรียนฝึกสอน กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาฝึกสอน จำนวน 3 คน ได้รับการสอนการช่วยเหลือและการแนะแนวในการพัฒนาโครงการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มเปรียบเทียบคือนักศึกษาฝึกสอนอีก 3 คน ได้รับเพียงคำสอนเป็นเอกสารเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำกลยุทธ์ไปใช้และวิธีการประเมินเพื่อดำเนินการโครงการวิจัยในชั้นเรียนให้สมบูรณ์ แล้วทำการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามก่อนการทดลอง หลังการทดลอง การสัมภาษณ์ การศึกษาเฉพาะกรณีและคำตอบเพื่อสะท้อนเพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มนั้น ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาฝึกสอนมีความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในผลของทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีการเปลี่ยนแปลงในทางบวกด้านการรับรู้เกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ความเชื่อมั่นตนเองซึ่งเป็นผู้จัดการและเป็นผู้ขยายพฤติกรรมในชั้นเรียนและเป็นผู้ออกแบบผู้นำเทคนิคการจัดการพฤติกรรมไปใช้อย่างประสบผลสำเร็จ พบว่า มีอยู่ในผู้ร่วมวิจัยทุกคน การใช้กรณีศึกษาที่เป็นเอกสารซึ่งเป็นการประเมินโครงการของนักศึกษาฝึกสอนเหล่านี้ส่งผลให้นักศึกษาฝึกสอนทุกคนได้เพิ่มทักษะการสะท้อนปัญหาที่เผชิญอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนและในบริบทสังคมของชั้นเรียนด้วย

รอส, โรลไฮเซอร์ และโฮกาโบม เกรย์ (Ross, Rolheiser & Hogaboam-Gray, 1999) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อความรู้ของครูผู้วิจัยชาวแคนาดา 5 คน ในเมืองออนตาริโอ ประเทศแคนาดาได้มีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในการศึกษา การปฏิบัติการประเมินผลนักเรียน ครู 13 คน ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลรวมจากการสัมภาษณ์ขั้นตอนที่ 2 ได้ปฏิบัติการโดยการสัมภาษณ์ จากการวิจัยทั้ง 2 ขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนช่วยในการให้ความรู้เกี่ยวกับการสอน (การสร้างโครงสร้างของงานสำหรับ การประเมินตนเองในการสอน) และความรู้ในการปฏิบัติส่วนบุคคลของครูผู้วิจัย จากการวิจัยที่เกิดขึ้นกับโครงการวิจัยในชั้นเรียนถ้าปราศจากการมีส่วนร่วมกับความเชื่อในเรื่องของความมีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยถึงระดับสูง ความประณีตในการออกแบบและการวิเคราะห์โครงการหรือการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทางด้านทักษะของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย งานวิจัยภาวะผู้นำทางวิชาการต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของบริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

ลู (Liu, 1985) ได้ศึกษาพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผลโดยใช้แบบสอบถามวัดพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการ (Instructional Leadership Behavior Questionnaire) เก็บรวบรวมข้อมูลจากครูใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกาผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่มีความสัมพันธ์สูงกับประสิทธิผลของโรงเรียน

คิไจ (KiJai, 1987) ได้ศึกษาคุณลักษณะของโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จจากปัจจัยพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่ บรรยากาศโรงเรียน ภาพพจน์ของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการ

ความสามารถในการคิดคำนวณและความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนสูงกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ

บุซซี่ (Buzzi, 1990) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของโรงเรียน พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่ในรัฐคอนเนคตัตต์ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนแมรี่ (Mary, 1997) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการมีส่วนร่วมของครูในการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม (Share Decision Making) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูซึ่งปฏิบัติงานในเขตมิดฮัสต์-สัน มลรัฐนิวยอร์ก จำนวน 125 คน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างสูงกับการมีส่วนร่วมของครูในการตัดสินใจร่วมกัน ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญต่อการทำงานร่วมกันของผู้บริหารโรงเรียนกับครูและเป็นประโยชน์อย่างมากในการกำหนดวิธีการเพื่อความสำเร็จและความเป็นเลิศของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เบนเน็ต (Bennett, 1996) วิจัยพบว่า โรงเรียนในเขตพื้นที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ของผู้บริหารใหม่อย่างไร พบว่าผู้นำทางวิชาการต้องเป็นบุคคลที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ เรื่อง หลักสูตรและการสอนเพื่อให้ภาวะความเป็นผู้นำ ทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพผู้บริหารจะต้องมีทักษะในการบริหารองค์การ ซึ่งประกอบด้วยคุณครู นักเรียน โดยส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีและบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือคณะทำงานมีความชัดเจนในการปฏิบัติงานต่างๆ ในโรงเรียน

เซฟฟาต (Sheppard, 1996) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลครูใหญ่ต่อครูผู้สอน การศึกษาการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูใหญ่ที่ใช้อิทธิพล และอำนาจอย่างไม่เป็นทางการโดยใช้หลักทักษะมนุษยสัมพันธ์และการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิควิชาการจะได้ผลดีกว่าการสั่งการตามตำแหน่ง ผู้บริหารที่พยายามชี้แจงค่านิยมของโรงเรียนมีทักษะปฏิสัมพันธ์ ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ครูเข้าใจวิสัยทัศน์จะมีอิทธิพลด้านดีต่อครูและยังพบว่าการพัฒนาวิชาชีพให้ครูเป็นพฤติกรรมผู้นำของครูใหญ่ มีอิทธิพลด้านดีต่อครูทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่าภาวะทางการเรียนการสอนของผู้บริหารมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการพัฒนาและสร้างมาตรฐานวิชาการ เอาใจใส่ต่อความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่มีการวางแผนงานวิชาการโดยกำหนดนโยบายตามสภาพปัญหาและสอดคล้องกับนโยบายต้นสังกัดมีการประเมินผล รายงานเป็นเอกสาร รวมทั้งนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขในเรื่องที่เป็นปัญหา กิจกรรมที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ การส่งเสริมการสอนในโรงเรียนส่วนการบริหารด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ผู้บริหารรับรู้ถึงบทบาทในการเป็นผู้นำทางการเรียนการสอนในด้านการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น ส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร

คาวาซอส (Cavazos, 1999) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มัธยมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียน Hispanic Majority High Schools พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จคือ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำที่เข้มแข็งในการสนับสนุนการ

พัฒนา เป้าหมาย การปฏิบัติงานทางวิชาการของนักวิชาการ การกำหนดวัฒนธรรมของโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอน การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งการมอบอำนาจให้ครูร่วมกันเป็นผู้นำของโรงเรียน

แอนเดอร์สัน (Anderson, 2000) ได้ศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพของครู ผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาและศาสตราจารย์ที่เป็นผู้นำทางการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 132 คน โดยมีพฤติกรรม ดังนี้คือ 1) การกำหนดภารกิจของโรงเรียนและการสื่อสารการจัดการหลักสูตรและการสอน 2) การควบคุมและการนิเทศการสอน 3) การตรวจสอบ 4) ความก้าวหน้าของนักเรียนและ 5) การส่งเสริมบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างมีนัยสำคัญเพียง 1 มิติ คือ การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

มิกกี (Mickey, 2000) ได้ทำการวิจัยถึงภาวะผู้นำทางวิชาการในเรื่องของวิธีการที่ผู้บริหารสถานศึกษาท้องถิ่น ใช้ในการเปลี่ยนโครงสร้างการทำงานของครูในโรงเรียนขนาดกลางจากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางวิชาการ ใช้วิธีเชิงระบบในการปรับโครงสร้างการทำงานให้รับรู้ถึงความสำคัญของอำนาจในตำแหน่งหรือบทบาทที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและพบว่า ภาวะผู้นำแบบร่วมกันทำงานเป็นรูปแบบของภาวะผู้นำที่มีความสำเร็จสูงในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างผู้บริหารจะสนับสนุนการสร้างทีมงานและการร่วมมือระหว่างหน่วยงาน นอกจากนี้ยังคำนึงถึงความปลอดภัย กฎระเบียบและบรรยากาศในการทำงานผู้บริหารจะช่วยพัฒนาศักยภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงต้องใช้เวลามาก ต้องอาศัยการวางแผนและการจัดการที่ดี อาศัยความร่วมมือของครู ผู้บริหารจะเป็นผู้ที่มีความสามารถ ผู้อำนวยการความสะดวกและคอยกระตุ้น รวมทั้งจะต้องเต็มใจสละอำนาจและยอมรับบทบาทใหม่จากผู้ร่วมงานหรือครู

ยามาดะ (Yamada, 2000) ได้ศึกษาวิจัยถึงความรับผิดชอบและสมรรถภาพในการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาประถมศึกษา เมืองเฟสโน รัฐแคลิฟอร์เนีย พบว่าความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนขึ้นอยู่กับ 1) เตรียมการในด้านการศึกษา 2) ประสบการณ์ในของผู้บริหารในการเป็นผู้นำทางวิชาการ ขึ้นอยู่กับ 1) เพศ 2) การเตรียมการในด้านการศึกษา 3) ประสบการณ์ในการบริหาร 4) จำนวนครั้งในการนิเทศผู้ร่วมงาน 5) ขนาดของโรงเรียนในการศึกษา ยังพบว่า มหาวิทยาลัยและโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา ควรจะได้มีโปรแกรมการฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา ในขอบข่ายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ซึ่งสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเป็นผู้นำทางวิชาการแก่ครูผู้สอนได้ รวมทั้งสามารถประเมินผลเพื่อช่วยเหลือคณะครูในฐานะผู้นำทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพจากที่กล่าวมาเป็นประสิทธิภาพของผู้บริหาร

คอตเตอร์ และแอสลีย์ (Cotton & Ashley, 2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพความเป็นผู้นำด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในมอนเวลท์ รัฐเวอร์จิเนีย พบว่า ผู้บริหารแสดงพฤติกรรมออกในด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครูในด้านการให้ความสำคัญในการเน้นการศึกษา ด้านการเรียนการสอน การส่งเสริมการทำงานร่วมกันในคณะครู การพัฒนาการนิเทศการสอนในคณะครู การส่งเสริมสนับสนุนและปรับปรุงโครงการใหม่ๆ ให้ดีขึ้น การนำหลักการพื้นฐานต่างๆ ของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่มาพัฒนาคณะทำงานการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อประกอบการตัดสินใจในการสอนและผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพแสดงพฤติกรรมออกในด้านสังเกตการสอน ในห้องเรียนและหรือมอบหมายงานให้ครู อาจารย์

ดำเนินการจัดตารางสอนใช้วิธีประชุมครูภายในหมวดวิชา การจัดครูเข้าสอนคำนึงถึงความถนัด ความต้องการของครูให้คำแนะนำเชิงบวกสะท้อนความคิดเพื่อปรับปรุงการสอน กระตุ้นให้ครูอาจารย์ ใช้เวลาในการสอนให้มีประโยชน์สูงสุด ช่วยจัดสิ่งรบกวนเวลาในการสอน กำกับติดตามการปฏิบัติงาน ของบุคลากร เอาใจใส่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผน การสอนเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาวิชาชีพ

มาร์ติน (Martin, 2003) ได้ศึกษาประสบการณ์และทัศนะของครูในขณะที่ครูพัฒนา ทักษะทางปฏิบัติกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อประยุกต์ใช้การวิจัยนี้ในชั้นเรียนประถมศึกษา กรณีศึกษานี้ทำการศึกษาโปรแกรมการพัฒนาครูในขณะที่ครูกำลังพัฒนาตนเองพร้อมๆ กับเรียนรู้ เพื่อใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการศึกษาโดยรวมพบว่า 1) ความรู้และการเรียนรู้หลายอย่าง ต่างกันนั้น ประเมินค่าโดยนักการศึกษา ซึ่งเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติ ได้แก่ ความรู้ทางวิชาการ และความรู้โดยปริยาย 2) มีสภาวะแวดล้อมที่การวิจัยเชิงปฏิบัติการ สามารถนำไปสู่ความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งซึ่งเกิดประโยชน์แก่ครูผู้สนใจในการพัฒนาความรู้ของตนในเรื่อง เกี่ยวกับการศึกษาที่เชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ และ 3) ปัจจัยภายนอกและ ปัจจัยภายในต่างๆ เช่น เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของโรงเรียน และความสัมพันธ์ของครูผู้ร่วมวิจัยที่มี ต่อความกล้านั้นจะประนีประนอมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่ครูสามารถเรียนรู้ได้จากโปรแกรมที่ศึกษา

ปีเลน (Bielen อ้างถึงใน พีรวัฒน์ วงษ์พรม, 2533) ได้ทำปริญญานิพนธ์เสนอต่อ มหาวิทยาลัยฟลอริดา เรื่องสมรรถภาพบางประการของนักวิจัยสถาบันในวิทยาลัยชุมชนเพื่อวิเคราะห์ สมรรถภาพเฉพาะที่นักวิจัยใช้บ่อยที่สุดในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะในวิทยาลัยชุมชน สาเหตุที่มี การการศึกษาครั้งนี้มี 2 ประการคือ มีพื้นฐานมาจากความต้องการด้านการวิจัยเพิ่มมากขึ้น และมี พื้นฐานมาจากคุณภาพของการวิจัย ซึ่งปรากฏว่างานวิจัยจำนวนน้อยมากที่พิมพ์เผยแพร่อย่างมี คุณภาพ รายงานการวิจัยที่ไม่ได้รับการพิจารณาในการพิมพ์เผยแพร่เป็นเพราะการออกแบบที่ ผิดพลาด การใช้วิธีการไม่เหมาะสม ตลอดจนข้อค้นพบนั้นมีประโยชน์ เป็นต้น

ลิซ่า (Lisa อ้างถึงใน วันทนา ชูช่วย, 2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง The Calibration Process in Action Research โดยทำการศึกษาระบวนการร่วมมือกันของทีมวิจัย โดยการพบปะ กันทุกอาทิตย์ ในช่วง 2 ปี ในปีแรกมีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเพื่อกำหนดปัญหาซึ่งจะต้องมีความร่วมมือ กันในการตั้งวัตถุประสงค์ ในปีที่ 2 พวกเขาตระหนักวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่ใช้การเปลี่ยนแปลง โรงเรียน แต่เป็นการพัฒนาบุคลากรและพัฒนาโรงเรียน ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ตามความรู้สึกของ ครูพบว่าถึงแม้ข้อค้นพบที่ได้เป็นเพียงส่วนเล็กๆ ที่มีผลการปฏิบัติ พบว่าในช่วง 2 ปีที่ทำให้เขามี ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและวิชาชีพ เข้าในระเบียบวิธีวิจัยทักษะในการทำวิจัยมากขึ้นและพร้อมที่จะ ทำวิจัยต่อไป

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยใช้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,866 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในปีการศึกษา 2557 โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้อำเภอเป็นการแบ่งชั้นและทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากดังรายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนในสถานศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เสนา	290	48
ลาดบัวหลวง	310	52
ผักไห่	215	36
บางปะอิน	427	78
บางบาล	218	37
บางไทร	247	42
บางซ้าย	159	27
รวม	1,866	320

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน โดยแบบสอบถามเฉลี่ยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลเรื่อง สถานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีจำนวน 28 ข้อ รูปแบบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ 3 ด้าน คือ ด้านกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านจัดการเรียนการสอนและด้านการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยอาศัยแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert อ้างถึงใน Best & Kahn, 1993) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยเรียงจาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาการให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา มีจำนวน 31 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ที่สำคัญ 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้า ตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนและการยกย่องเชิดชูครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน รูปแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยเรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาการให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

3.3.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการ และการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาสร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.2 สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์

3.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม

3.3.4 นำแบบสอบถามไปหาคุณภาพตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) จบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2) มีประสบการณ์ด้านการบริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี ค่าความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ระหว่างข้อคำถาม (Item Objective Congruence: IOC) โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00

3.3.5 คัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีมีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป และนำมาปรับปรุงข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

3.3.6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3.3.7 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นำมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient)

3.3.8 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

3.3.9 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองและนำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์โดยวิธีการ ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2 การส่งและการติดตามแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยปฏิบัติดังนี้

1) ส่งแบบสอบถามให้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำส่งให้กับผู้บริหาร และครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ ส่วนโรงเรียนที่อยู่ใกล้ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งด้วยตนเอง

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลกลับด้วยวิธีการส่งกลับทางไปรษณีย์ ส่วนโรงเรียนที่อยู่ใกล้ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจความสมบูรณ์แล้วดำเนินการลงรหัส (Coding) เพื่อเตรียมสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมา คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ จำนวนและร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยใช้สถิติ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม อันประกอบด้วย ตำแหน่งวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวนร้อยละ (Percent)

2) วิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ยของ ลิเคอร์ท (Likert Method) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีภาวะผู้นำทางวิชาการในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีภาวะผู้นำทางวิชาการในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีภาวะผู้นำทางวิชาการในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีภาวะผู้นำทางวิชาการในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีภาวะผู้นำทางวิชาการในระดับน้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ข้อมูลการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ยของ ลิเคอร์ท (Likert Method) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด

3.5.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product

Moment Correlation Coefficient) เกณฑ์การแปลความหมายของระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ 0.81-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ 0.61-0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์กัน

ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ 0.41-0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ 0.21-0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์กัน

ค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ 0.01-0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติ ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
- 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

GRAD VRU

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกเป็น 4 ตอน ตามรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิจัย และการแปลความหมายจากข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
p	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
X1	แทน	ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน
X2	แทน	ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน
X3	แทน	ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน
Xt	แทน	รวมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
Y1	แทน	การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
Y2	แทน	การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน

Y3	แทน	การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
Y4	แทน	การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน
Y5	แทน	การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน
Yt	แทน	รวมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำนวน 320 คน จำแนกตามสถานภาพเกี่ยวกับ ตำแหน่ง ระดับการศึกษาศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (n=320)	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
ผู้บริหารสถานศึกษา	57	17.81
ครูผู้สอน	263	82.19
รวม	320	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	251	78.44
สูงกว่าปริญญาตรี	69	21.56
รวม	320	100
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1-5 ปี	82	25.62
5-10 ปี	95	29.69
10-20 ปี	102	31.88
20 ปีขึ้นไป	41	12.81
รวม	320	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 320 คน โดยแบ่งตามสถานภาพของบุคลากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.81 และครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 82.19 ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.44 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็น

ร้อยละ 21.56 มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.62 มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.69 มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 10-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.88 และมีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.81

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.2-4.5

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน	3.53	0.62	มาก	3
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.68	0.56	มาก	2
3. ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน	3.81	0.65	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.67	0.61	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน

ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. กำหนดเป้าหมายของโรงเรียนด้านวิชาการไว้อย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงเป้าหมายการจัดการศึกษาของโรงเรียน	3.55	0.82	มาก	5
2. ประชุมชี้แจงเป้าหมายด้านวิชาการของโรงเรียนให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ	3.54	0.84	มาก	6
3. ทานให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของวิสัยทัศน์ของงานวิชาการของโรงเรียน	3.53	0.86	มาก	7
4. ใช้ข้อมูลด้านผลการเรียนของนักเรียนในการพัฒนาเป้าหมายด้านวิชาการของโรงเรียน	3.69	0.78	มาก	2
5. วางแผนร่วมกับครูในการกำหนดโครงสร้างงานวิชาการตามเป้าหมายของโรงเรียน	3.46	0.82	มาก	10
6. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน	3.51	0.80	มาก	8
7. พัฒนาครูให้เป็นทีมงานในโรงเรียน โดยการจัดประชุม ศึกษา ดูงานอย่างต่อเนื่อง	3.78	0.89	มาก	1
8. เป็นผู้นำในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและสภาพปัจจุบัน	3.56	0.94	มาก	4
9. พัฒนาและส่งเสริมให้ครูเป็นแกนนำทางวิชาการของโรงเรียน	3.57	0.88	มาก	3
10. วางแผนการนิเทศการสอนของครูเพื่อช่วยเหลือในการปรับปรุงการเรียนการสอน	3.47	0.92	มาก	9
รวมเฉลี่ย	3.57	0.86	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ พัฒนาครูให้เป็นทีมงานในโรงเรียนโดยการจัดประชุมศึกษา ดูงานอย่างต่อเนื่อง ใช้ข้อมูลด้านผลการเรียนของนักเรียนในการพัฒนาเป้าหมายด้านวิชาการของโรงเรียน และพัฒนาและส่งเสริมให้ครูเป็นแกนนำทางวิชาการของโรงเรียน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. สนับสนุนให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	3.61	0.73	มาก	8
2. สนับสนุนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายด้านวิชาการของโรงเรียนที่กำหนด	3.88	0.67	มาก	2
3. สนับสนุนให้ครูใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	3.67	0.78	มาก	6
4. ท่านเปิดโอกาสให้ครูคัดเลือกสื่อ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความต้องการ	3.84	0.68	มาก	3
5. สนับสนุนให้ครูสร้างแบบทดสอบทางการเรียนของนักเรียนตรงตามเป้าหมายของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	3.68	0.75	มาก	6
6. ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.93	0.76	มาก	1
7. ส่งเสริมให้ครูใช้ผลการประเมินด้านการเรียนการสอนของตนเอง	3.70	0.81	มาก	5
8. ส่งเสริมพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพให้กับครูและบุคลากรในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.45	0.88	มาก	9
9. สนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการวางแผนพัฒนาด้านวิชาการ	3.79	0.83	มาก	4
10. เผยแพร่ความสำเร็จด้านวิชาการของโรงเรียนให้สาธารณชนทราบอย่างชัดเจนและทั่วถึง	3.29	0.94	มาก	10
รวมเฉลี่ย	3.68	0.78	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สนับสนุนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายด้านวิชาการของโรงเรียนที่กำหนด และท่านเปิด

โอกาสให้ครูคัดเลือกสื่อ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความต้องการ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน

ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. สนับสนุนให้ครูเข้าสอนตามตารางสอนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.83	0.73	มาก	3
2. ส่งเสริมให้ครูนิเทศในชั้นเรียนซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง	3.77	0.73	มาก	7
3. กำหนดวิธีการในการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียนอย่างชัดเจน	3.81	0.74	มาก	5
4. สนับสนุนส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน	3.82	0.80	มาก	4
5. ดูแลเอาใจใส่ครูและบุคลากรอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ	3.76	0.76	มาก	8
6. สนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาจัดมุมผลงานวิจัยในชั้นเรียน	3.84	0.73	มาก	2
7. สนับสนุนให้ครูได้พบปะพูดคุยในช่วงที่ไม่มีชั่วโมงสอน	3.80	0.76	มาก	6
8. สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูร่วมกันทำวิจัยในชั้นเรียนแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน	3.91	0.83	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.81	0.76	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงจากลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูร่วมกันทำวิจัยในชั้นเรียนแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาจัดมุมผลงานวิจัยใน ชั้นเรียนและสนับสนุนให้ครูเข้าสอนตามตารางสอนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ผลการวิเคราะห์การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา มี 5 ดาน คือ 1) ดานการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ดานการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ดานการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 4) ดานการส่งเสริมให้ความก้าวหน้าในตำแหน่ง

หน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน 5) ด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน ดังรายละเอียด ตารางที่ 4.6-4.11

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	3.68	0.41	มาก	2
2. ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน	3.57	0.38	มาก	4
3. ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.64	0.35	มาก	3
4. ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน	3.56	0.35	มาก	5
5. ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน	3.73	0.46	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.64	0.39	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ชี้แจงให้ความรู้ครูเกี่ยวกับนโยบายการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ ครูทุกคนทราบ	3.54	0.81	มาก	5
2. เชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้แก่ครูเรื่องการทำวิจัยใน ชั้นเรียน	3.73	0.85	มาก	3
3. ให้ความรู้ครูเรื่องวิจัยในชั้นเรียนโดยการพาไปศึกษาดูงานกับ โรงเรียนต้นแบบด้านการวิจัยในชั้นเรียน	3.82	0.87	มาก	1
4. สนับสนุนครูโดยจัดหาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เป็น ประโยชน์ให้เพียงพอต่อความต้องการของครูผู้ทำวิจัยใน ชั้นเรียน	3.56	0.85	มาก	4
5. สนับสนุนให้ครูเข้าอบรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับปรุง งานการวิจัยในชั้นเรียน	3.74	0.86	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.68	0.85	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการส่งเสริม
ให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 ลำดับ ได้แก่ ให้ความรู้ครู
เรื่องวิจัยในชั้นเรียนโดยการพาไปศึกษาดูงานกับโรงเรียนต้นแบบด้านการวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุน
ให้ครูเข้าอบรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับปรุงงานการวิจัยในชั้นเรียน และเชิญวิทยากรมาอบรม
ให้ความรู้แก่ครูเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน

ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ร่วมกับครูร่วมกันวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.51	0.76	มาก	7
2. แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน	3.55	0.77	มาก	5
3. ให้โอกาสครูในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.60	0.73	มาก	2
4. ให้ครูศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	3.58	0.77	มาก	4
5. สนับสนุนอุปกรณ์ วัสดุที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	3.54	0.75	มาก	6
6. ให้กำลังใจครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนทุกขั้นตอน	3.59	0.75	มาก	3
7. ให้ครูแนะนำประโยชน์การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.64	0.80	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.57	0.76	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาลดต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ให้ครูแนะนำประโยชน์การทำวิจัยในชั้นเรียน ให้กำลังใจครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกขั้นตอน และสนับสนุนอุปกรณ์ วัสดุที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปแก้ปัญหาการเรียนการสอน	3.65	0.77	มาก	4
2. ให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาวิชาชีพให้สูงขึ้น	3.57	0.74	มาก	6
3. นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน	3.67	0.73	มาก	2
4. ให้ครูทำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ	3.64	0.72	มาก	5
5. สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนผลิตสื่อการสอนสำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.68	0.80	มาก	1
6. ให้ครูที่มีความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนผลิตตำราเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่กับเพื่อนครูและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.66	0.71	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.64	0.75	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาลำดับที่ 3 อันดับแรก ได้แก่ สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนผลิตสื่อการสอนสำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน และให้ครูที่มีความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนผลิตตำรา เอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่กับเพื่อนครูและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน

ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ไว้วางใจโดยมอบหมายงานสำคัญให้กับครูที่ประสบผลสำเร็จด้านการวิจัยในชั้นเรียน	3.51	0.72	มาก	7
2. สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดี ความชอบ	3.61	0.78	มาก	2
3. สนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นครูต้นแบบการวิจัยของโรงเรียน	3.52	0.73	มาก	6
4. ส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมีความตระหนักและมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนางานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ	3.59	0.74	มาก	3
5. สนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานด้านการวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	3.56	0.72	มาก	5
6. ส่งเสริมให้ครูได้เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานด้านการวิจัย	3.64	0.75	มาก	1
7. ส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้ศึกษาต่อเพื่อเลื่อนวิทยฐานะหรือเพิ่มวุฒิทางการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น	3.57	0.71	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.57	0.74	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อโดย เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูได้เผยแพร่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานด้านการวิจัย สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดีความชอบ และส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมีความตระหนักและมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนางานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน

ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน	n = 320		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ยกย่อง ชมเชยครูที่มีผลการวิจัยในชั้นเรียนให้เพื่อนครูทราบตามโอกาสที่เหมาะสม	3.75	0.75	มาก	2
2. สนับสนุนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนที่ประสบผลสำเร็จส่งผลงานเข้าประกวดในระดับที่สูงขึ้น	3.70	0.70	มาก	5
3. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการมอบเกียรติบัตรให้กับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน	3.73	0.73	มาก	4
4. สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยไปเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ครูในโรงเรียน	3.74	0.73	มาก	3
5. ส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ผลงานให้เพื่อนครู ชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ทราบ	3.69	0.69	มาก	6
6. สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเข้าร่วมประชุม สัมมนา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	3.76	0.75	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.73	0.73	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อโดย เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเข้าร่วมประชุม สัมมนาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ยกย่องชมเชยครูที่มีผลการวิจัยในชั้นเรียนให้เพื่อนครูทราบตามโอกาสที่เหมาะสม และสนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยไปเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ครูในโรงเรียน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ครั้งนี้เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.12

GRAD VRU

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียนกับด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการเรียนการสอนกับด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียนกับด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 สรุปได้ว่า

- 4.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการในระดับมาก
- 4.3.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก
- 4.3.3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ภาวะผู้นำทางวิชาการ	Y1		Y2		Y3		Y4		Y5		Yt	
	r	p	r	p	r	p	r	p	r	p	r	p
X1	0.618*	0.00	0.613*	0.00	0.601*	0.00	0.608*	0.00	0.670*	0.00	0.632*	0.00
X2	0.520*	0.00	0.675*	0.00	0.688*	0.00	0.578*	0.00	0.664*	0.00	0.665*	0.00
X3	0.699*	0.00	0.604*	0.00	0.530*	0.00	0.698*	0.00	0.616*	0.00	0.640*	0.00
Xt	0.632*	0.00	0.668*	0.00	0.646*	0.00	0.628*	0.00	0.617*	0.00	0.679*	0.00

*p < 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในการวิจัยครั้งนี้มีการดำเนินการวิจัย คือ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในปีการศึกษา 2556 ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาร้อยละ 100 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยรายบุคคลสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผู้วิจัยสรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปผล ได้ดังนี้

5.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน

5.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา มีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน

5.1.3 ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียนกับด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการเรียนการสอนกับด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียนกับด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครู ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน และด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะนำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาต้องมีการประเมินภายนอกทุก 5 ปี และมีการประเมินภายในสถานศึกษาปีละ 1 ครั้ง จึงส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของงานวิชาการและถือวาทงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษา จึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ให้มีวิสัยทัศน์ในการบริหารงาน วิชาการที่กว้างไกลทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดานหลักสูตร และวิวัฒนาการในยุคปัจจุบัน ซึ่งในปัจจุบันทุกสถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นเองทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการบริหารสถานศึกษาของตนโดยมีความสามารถในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ เชลล์ (Chell, 2001) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพการสอนของครู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานภายในโรงเรียน สอดคล้องกับ ถวิล มาตรเยี่ยม (2544) กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนต้องส่งเสริมความ ก้าวหน้าในการเรียนการสอนของนักเรียนซึ่งเป็นความตั้งใจที่พัฒนา นักเรียนและสร้างความพึงพอใจกับครู อาจารย์ ในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ชูตินันท์ พัวนะคุณมี (2549) ได้กล่าวว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการกับการปฏิบัติงานการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากผู้บริหารเป็นกลไกหลักในการส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ปราโมทย์ สุวรรณเวก (2547) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารนั้นสามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้งาน วิชาการดำเนินไปได้ในหลายด้าน เช่น ด้านการกำหนดภาพกิจของโรงเรียน ด้านการสร้างบรรยากาศ ทางวิชาการของโรงเรียน และด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ไพเราะ พัดตาสิงห์ (2554) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน และด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ทำให้การจัดการเรียน การสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง ซึ่งสอดคล้องกับ เบนเน็ต (Bennett, 1996) วิจัยพบว่า โรงเรียนในเขตพื้นที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ วิจัยพบว่าผู้บริหารใหม่อย่างไร พบว่าผู้นำทางวิชาการต้องเป็นบุคคลที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ วิจัยพบว่าผู้บริหารใหม่อย่างไร พบว่าผู้นำทางวิชาการต้องเป็นบุคคลที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ วิจัยพบว่าผู้บริหารใหม่อย่างไร พบว่าผู้นำทางวิชาการต้องเป็นบุคคลที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ วิจัยพบว่าผู้บริหารใหม่อย่างไร พบว่าผู้นำทางวิชาการต้องเป็นบุคคลที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ วิจัยพบว่าผู้บริหารใหม่อย่างไร

การสนับสนุน ช่วยเหลือคณะทำงาน มีความชัดเจนในการปฏิบัติงานต่างๆ ในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์กมล ทิพย์มนตรี (2555) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีหลายด้าน เช่น การกำหนดภารกิจของโรงเรียน การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน และการจัดการ ด้านการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ปริฉัตร เล็กดวง (2554) ได้กล่าวว่า ถ้าผู้บริหารส่งเสริมให้งาน วิชาการมีความเข้มงวด ผู้บริหารต้องปฏิบัติมีการประสานงาน ด้านหลักสูตร การตรวจสอบ ความก้าวหน้าของนักเรียน การนิเทศและการประเมินผลการสอน การสื่อสารเป้าหมายโรงเรียนและ กำหนดเป้าหมาย สอดคล้องกับ คาวาซอส (Cavazos, 1999) พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการที่ทำให้ โรงเรียนประสบความสำเร็จ คือ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำที่เข้มแข็งในการสนับสนุนการพัฒนาทาง วิชาการ การกำหนดวัฒนธรรมของโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอนมีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ยามาตะ (Yamada, 2000) กล่าวว่าสมรรถภาพของผู้บริหารในการเป็นผู้นำทางวิชาการ สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเป็น ผู้นำทางวิชาการแก่ครูผู้สอนได้ รวมทั้งสามารถประเมินผล เพื่อช่วยเหลือคณะครูในฐานะผู้นำทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมิกี้ (Mickey, 2000) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการช่วยพัฒนาศักยภาพซึ่งเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ ซึ่งต้องอาศัยการวางแผน และการจัดการที่ดี อาศัยความ รวมมือของครู ผู้บริหารจะเป็นผู้ที่มีความสามารถเป็นผู้อำนวย ความสะดวกและคอยกระตุ้นและยอมรับบทบาทใหม่จากผู้ร่วมงานหรือครู สอดคล้องกับ คอตตัน และแอสเลย์ (Cotton & Ashley, 2003) กล่าวว่า ผู้บริหารต้องแสดงพฤติกรรมออกในการส่งเสริม ความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครูในด้านการเรียนการสอน การส่งเสริมการทำงานร่วมกันกับคณะครู การพัฒนาการนิเทศการสอนให้การส่งเสริมสนับสนุนและปรับปรุงโครงการใหม่ๆ นำผลการวิจัยใน ชั้นเรียนไปใช้ในการสังเกตการสอนในห้องเรียนกระตุ้นให้ครู อาจารย์ ใช้เวลาในการสอนใหม่ประโยชน์ สูงสุด ช่วยจัดสิ่งรบกวนเวลาในการสอน กำกับติดตาม การปฏิบัติงานของบุคลากรเอาใจใส่ผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนการสอนเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า พัฒนาวิชาชีพสอดคล้องกับ บุซซี (Buzzi, 1991) และแมรี่ (Mary, 1997) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม ความเป็นผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน ภาวะผู้นำทางวิชาการมี ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของครูในการตัดสินใจรวมกันของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในระดับสูงผู้บริหารสถานศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงต้องมีความตระหนักถึงความก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยี ต้องพัฒนาตนเองให้ทันเหตุการณ์ ศึกษาหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น ปัจจุบันมีการปฏิรูป การศึกษามีการกระจายอำนาจในการบริหารงานให้ครูนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพโดยผู้บริหารต้องมีการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของครู

5.2.2 การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่าผู้บริหาร สถานศึกษามีการส่งเสริมการวิจัยใน ชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องมาจาก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ชัดเจนในหมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา สอดคล้องกับ บัญญา อิงสกุล (2537) กล่าวว่า หน่วยงานต้นสังกัดที่มีโรงเรียนอยู่ในควบคุมจะต้องกำหนดนโยบาย

หลักที่ว่าการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนบนพื้นฐานของการวิจัย เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ซึ่งผู้บริหารจะต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่ที่จะละเลยไม่ได้ และผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษาจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูเกิดความต้องการในการสร้างผลงาน ทั้งเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการเลื่อนตำแหน่งการทำงานสอดคล้องกับ พัชวิชญ์ โงงยากุล (2552) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนกับคณะครู ด้านการกำหนดนโยบายในการวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียน

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าหากผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการในระดับมาก การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนก็อยู่ในระดับมากด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ไพเราะ พัตตาสิงห์ (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง สอดคล้องกับ วีรพล ฉลาดแย้ม (2544) กล่าวว่าภาวะผู้นำของการบริหาร มีการส่งเสริมให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา มีการสร้างบรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัยทางการศึกษา ผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนบนพื้นฐานการวิจัย ผู้บริหารต้องเน้นให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยกับการพัฒนาการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการส่งเสริมให้มีการปลูกฝังจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักวิจัยในท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรักและศรัทธาต่อการพัฒนาการวิจัย สอดคล้องกับ จตุรงค์ ภูอยู่เย็น (2541) ได้ศึกษาความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง มีพฤติกรรมเป็นผู้นำทางวิชาการมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ สอดคล้องกับ บุษซี่ (Buzzi, 1991) ได้ศึกษาวิจัย พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สรุปได้ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนระดับค่อนข้างสูง อาจเป็นเพราะการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเป็นแกนนำทางวิชาการในแบบที่ทีมงาน และแต่งตั้งให้เป็นผู้นำพัฒนาหลักสูตร ควรมีการวางแผนนิเทศการสอนรวมถึงการศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง

2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้ผลการประเมินด้านวิชาการ มาปรับปรุงการเรียนการสอน ติดตามประเมินผลและเผยแพร่ความสำเร็จด้านงานวิชาการของโรงเรียนให้สาธารณชนทราบ

3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเปิดโอกาสให้ครูปรึกษาหาวิธีแก้ปัญหา เพื่อให้ผลงานของครูเป็นที่ยอมรับจากการทำงานวิจัยในชั้นเรียน

4) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

5) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานด้านการวิจัยในชั้นเรียนนำความรู้ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นครุต้นแบบการวิจัยของโรงเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะของงานวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเชิงลึกหาปัจจัยที่ส่งเสริมการกำหนดภารกิจของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

บรรณานุกรม

GRAD VRU

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). **แนวทางการบริหารงานโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรมสามัญศึกษา. (2545). **ชุดเอกสารการศึกษาด้วยตนเองการศึกษาพิเศษ เรื่องการวิจัย
ในชั้นเรียน เล่ม 15**. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **คู่มือการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ:
สำนักงานสถาบันราชภัฏ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). **วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). **การวิจัยเพื่อการเรียนรู้ (Research for Learning
Developing)**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภานาถพรวี.
- กาญจนา วัฒนา. (2550). **การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ธนพร.
- คงศักดิ์ ธาตุทอง. (2543). **การประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน**. *วารสารวิชาการ*.
2(10), 40-48.
- ครุรักษ์ ภิมย์รักษ์. (2544). **เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
ม.ป.ท.
- ชฎากาญจน์ เจริญชนม์. (2553). **ภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีผลต่อการประสิทธิผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1**.
การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัยพจน์ รักราม. (2544). **มองอนาคตการศึกษาจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9**. *วารสารวิชาการ*.
4(1), 50-51.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2544). **อยากทำวิจัยในชั้นเรียนแต่เขียนไม่เป็น**. กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.
- ชุตินันท์ พัวนะคุณมี. (2549). **ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำทางวิชาการกับการปฏิบัติงาน
การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐพล ชุมวรฐายี. (2545). **บันไดสู่การประกันคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: บัคพอยด์.
- ถวิล มาตรเลียม. (2544). **การปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ**. กรุงเทพฯ:
เสมาธรรม.
- ทิตนา แคมมณี. (2540). **การวิจัยทางการศึกษา แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา**.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธิดาวลัย์ เสดะจันทร์. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของ
 ผู้นิเทศภายในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- นาวา สุขรมย์. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
 กับประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาหนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2550). การจัดการสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2539). บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน.
 วารสารพัฒนาหลักสูตร. 15(125), 61-73.
- บุญทิพย์ สุริยวงศ์. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับมาตรฐานระบบคุณภาพ
 ISO 9002 ของโรงเรียนมัธยมศึกษากรมสามัญ. วารสารวิชาการ. 3(3), 64-49.
- ประกอบ มณีโรจน์. (2544). เรียนรู้สู่การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
 จรัสสินทวงศ์.
- ประชุม โพธิกุล. (2548). สถานศึกษาของท่านควรมีการจัดการความรู้แล้วหรือ.
 วารสารสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. 22(5), 3-6.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- ประสงค์ หวานสูงเนิน. (2547). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนหนองบัว
 ละครวิทยา อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา.
 การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราโมทย์ สุวรรณเวก. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการ
 ของผู้บริหารกับสมรรถภาพการสอนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2.
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ปรีฉัตร เล็กดวง. (2554). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พยุงค์ศักดิ์ จันทร์สุรินทร์. (2541). การวิจัยในชั้นเรียน: ทางเลือกใหม่ของการนิเทศการสอน
 เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. วารสารวิชาการ. (8), 2-12.
- พัชวิษฐ์ โสงยากุล. (2552). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมในการส่งเสริมการวิจัย
 ในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1.
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเลย.

- พันธ์เทพ ใจคำ. (2546). **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1.**
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเลย.
- พิชัย ญาณศิริ. (2545). วิจัยหน้าเดียวการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. **วารสารวิชาการ.** 5(2), 3.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2545). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน.** กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และคนอื่นๆ. (2543). **ประมวลบทความ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับครู ยุคปฏิรูปการศึกษา.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). **วิจัยในชั้นเรียนหลักการสู่การปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรู๊ปแมเนจเม้นท์.
- ไพจิตร สะดวกการ. (2545). **การวิจัยในชั้นเรียน 2548.** สืบค้นจาก <http://www.thaiedresearch.org/result/info2>
- ไพเราะ พัดตาสิงห์. (2555). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- มนสิข สิริสมบุญ. (2546). **ชุดฝึกปฏิบัติการเหนือตำรา: การทำวิจัยในชั้นเรียน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). **การวิจัยบริหารการศึกษา หน่วยที่ 5-8.** พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุทธนา ปฐมวราชาติ. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนแนวความคิดการปฏิบัติสู่การพัฒนาผู้เรียนที่แท้จริง.** **วารสารวิชาการ.** 4(10), 8-10.
- ยุทธนา สารีบุตร. (2547). **การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านกระทิง อำเภอบางบาล จังหวัดศรีสะเกษ.** การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2544). **ภาวะผู้นำ.** กรุงเทพฯ: ธนธัช.
- รัตนา ศรีเหรียญ. (2547). **การวิจัยในชั้นเรียนสู่เส้นทางวิชาชีพครู.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.** กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่นส์.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). **การปฏิวัติการศึกษาไทย.** พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วรรณวิไล พันธุ์สีดา. (2544). **12 ก้าวปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนขั้นพื้นฐานสำหรับครูยุคใหม่.** กรุงเทพฯ: เจริญกิจ.
- วันเพ็ญ วรวงศ์พงศา. (2546). **แนวคิดและรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ.** **วารสารวิชาการ.** 6(6), 15-22.
- วัลลภ กันทรัพย์. (2541). **ครูกับงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ: ครูสภา.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2551). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์. (2553). ปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: วศิระ.
- วินิจ โชติสวาง. (2543). การพัฒนาศักยภาพ นักวิจัยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วารสารวิชาการ. 2(1), 8-10.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2545). โรงเรียนองค์การแห่งการเรียนรู้: แนวคิดทางการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.
- วิชณุ จุลวรรณ. (2547). การวิเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- แวน เดเวนเธอร์ และครูเกอร์. (2003). ภาวะผู้นำทางวิชาการ 2012. สืบค้นจาก <http://www.weerapong.net>
- เศรษฐชาติ ชาวันดี. (2547). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านเหล่าน้อย อำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สกุรัตน์ กุมาต. (2550). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: มิซเนต.
- สมใจ ลักษณะ. (2542). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สมบัติ บุญประคม. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมบัติ บุญประคม. (2545). ครูกับการวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ. 5(10), 35-39.
- สัมมา รณิธย์. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกจากประสบการณ์สู่การปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สุรินทร์: รุ่งชนเกียรติ.
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2545). การวิจัยกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้. วารสารวิชาการ. 5(2), 75-79.
- สายลม ปะตาทายัง. (2547). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านห้วยกนา อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สายหยุด จำปาทอง. (2544). โครงการฝึกหัดครูชนบทเพื่อความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2553). **การบริหารการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2544). **ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามภารกิจ สปศ**. กรุงเทพฯ: ศรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2547). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำออง สีหาพงษ์. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. *วารสารวิชาการ*. 4(9), 62-80.
- สำออง สีหาพงษ์. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. *วารสารวิชาการ*. 4(9), 62-63.
- สิร์รานี วสุภัทร. (2551). **ภาวะผู้นำทางวิชาการและสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาติ ตั้งใจ. (2545). **การศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2544). **ภาวะผู้นำ: ทฤษฎีและการปฏิบัติ**. เชียงราย: สถาบันราชภัฏเชียงราย.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2550). **ภาวะความเป็นผู้นำ**. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สุภาภรณ์ มั่นเกตุทิพย์. (2545). **ตัวอย่างการวิจัยในชั้นเรียนประสบการณ์ตรงของครูต้นแบบ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี่.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). **การวิจัยของครู**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, C. A. D. (2000). **The Importance of Instructional Leadership Behavior as Perceived by Middle School Teachers Middle School Principals and Educational Leadership Professors**. New York: University of Georgia.
- Bennett, K. S. (1996). **An Investigation of School District Support in the Development of Critical Skills in New Principals**. USA: University of the Pacific.
- Buzzi, M. J. (1990). **The Relationship of School Effectiveness to Selected Dimensions of Principals' Instructional Leadership in Elementary School in the State of Connecticut**. New York: University of Bridgeport.
- Carter, C. J. & Klotz, J. (1990). **What Principal's Must Know Before Assuming the Role of Instructional Leader**. NASSP: Bulletin.

- CavaZos, J. M. (1999). **The Instructional Leadership of High School Principals in Successful Hispania Majority High Schools**. Austin: University of Texas.
- Cheng, Y. C. (2002). **Leadership and Strategy**. London: Paul Chapman Publishing.
- Cotton, F. & Ashley, B. (2003). **Instruction Leadership Proficiencies of Elementary**. New York: Longman.
- Daniels, L. Y. (1988). **Student Teachers' use of Action Research in the Classroom**. USA: University of Virginia, United States.
- David, C. & Thomas, D. A. (1989). **Leadership in Organization**. 2nd ed. Englewood Cliffs NJ: P Hall.
- Davis, G. A. & Margaret, A. T. (1989). **Effective Schools and Effective Teachers**. Boston: Allyn and Bacon.
- De Bevoise. (1984). **Synthesis of Research on the Principal as Instructional Leader**. Boston: Allyn.
- Donaldson, G. A. (2001). **Cultivating Leadership in School**. New York: Teachers College Press.
- Elliot, J. (1991). **Action Research for Educational Change**. Philadelphia: Open University.
- Evens, C. W. & Lakomski, G. (2000). **Doing Educational Administration**. Oxford: Pergamon.
- Gorton, R. A. (1983). **School Administrator and Supervision: Leadership**. Iowa: Wine-Brown.
- Hallinger, P. & Joseph, M. (1985). Assessing the Instructional Management Behaviors of Principals. **Elementary School Journal**. 86(2), 217-248.
- Heck. (1995). Vision & Problem Finding in Principals Weak: Values & Cognition in Administration. **Peabody Journal of Education**. 12(5), 63.
- Hughes, R. L. (1999). **Leadership: Enhancing the Lessons of Experience**. 3rd ed. Boston: McGraw-Hill.
- Jan Chell, W. X. (1995). **New Patterns of Management**. New York: McGraw-Hill.
- Kijai, J. (1987). **School Effectiveness Characteristics and School Incentive Reward**. **Peabody Journal of Education**. 12(3), 6-8.
- Law, S. & Glover, D. (2000). **Educational Leadership and Learning**. Philadelphia: Open University Press.
- Liu, Ching-Jen. (1985). **An Identification of Principals Instructional Leadership Behaviors in Effective High School**. New York: University of Cincinnati.
- Lunenburg, F. C. & Omstein, A. C. (2000). **Educational Administration**. 3rd ed. Belmont: Wadsworth/Thomson Learning.

- McEwan, E. K. (1998). **Seven Steps to Effective Instructional Leadership**. California: Library of Congress.
- Mickey, B. H. (2000). **Instructional Leadership: a Vehicle for One Urban Principal to Effective Pedagogical Restructuring in a Middle School**. Singapore: Temple University.
- Mitchell, T. R.; James R. & Larson, Jr. (1987). **People in Organizations: an Introduction to Organizational Behavior**. 3rd ed. Singapore: McGraw-Hill.
- Moomaw, W. E. (1984). **Participatory Leadership Strategy Leadership Roles of Chief Academic Officers**. Boston: MA Allyn and Bacon.
- Owens, R. G. (2004). **Organizational Behavior in Education**. 8th ed. Boston: Pearson Education.
- Poster, C. (1999). **Restructuring**. London: Routledge.
- Richards, J. C. & Lockhart, C. (1992). **Reflective Teaching in Second Language Classrooms**. New York: Cambridge.
- Ross, J. A.; Rolheiser, C. & Hogaboam-Gray, A. (1999). Effect of Collaborative Action Research on Knowledge of Five Canadian Teacher Researchers. **Elementary School Journal**. 99(3), 255.
- Sheppar, D. B. (1996). Exploring the Transformational Nature of Instructional Leadership. **Alberts Journal of Education Research**. 42(4), 325-344.
- Ubben, G. C. & Hughes, L. W. (1987). **The Principal: Creative Leadership for Effective Schools**. Boston: Allyn and Bacon.
- Weber, J. (2002). Instructional Leadership: a Composite Working Model. **The Bats of ERIC**. 91(1), 2.
- Wildy, H. & Dimmock, C. (1993). Instructional Leadership in Primary and Secondary School. **Journal of Educational Administration**. 31(21), 43-61.
- Yamada, O. W. (2000). **Human Characteristics and School Learning**. New York: McGraw-Hill Book.

ภาคผนวก

GRAD VRU

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

GRAD VRU

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ตามรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

2. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยชั้นในเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

3. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวธัญญาภัทร์ เลาธิ่ง

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. ตำแหน่ง

- ผู้บริหารสถานศึกษา
 ครูผู้สอน

2. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- 1-5 ปี
 5-10 ปี
 10-20 ปี
 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อความแต่ละรายการว่า ผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางวิชาการเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ มากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากการไปปฏิบัติด้านภาวะผู้นำทางวิชาการแต่ละรายการนั้นๆ แล้วให้ท่านตอบด้วยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับการปฏิบัติตามสภาพที่เป็นจริง ที่ตรงกับภาวะผู้นำทางวิชาการที่ผู้บริหารปฏิบัติ

ระดับ	5	หมายถึง	ผู้บริหารสามารถปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ผู้บริหารสามารถปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ผู้บริหารสามารถปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ผู้บริหารสามารถปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ผู้บริหารสามารถปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน					
1. ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนด้านวิชาการไว้อย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงเป้าหมายการจัดการศึกษาของโรงเรียน					
2. ผู้บริหารประชุมชี้แจงเป้าหมายด้านวิชาการของโรงเรียนให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ					
3. ผู้บริหารให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของวิสัยทัศน์ของงานวิชาการของโรงเรียน					
4. ผู้บริหารใช้ข้อมูลด้านผลการเรียนของนักเรียนในการพัฒนาเป้าหมายด้านวิชาการของโรงเรียน					
5. ผู้บริหารวางแผนร่วมกับครูในการกำหนดโครงสร้างงานวิชาการตามเป้าหมายของโรงเรียน					
6. ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน					
7. ผู้บริหารพัฒนาครูให้เป็นทีมงานในโรงเรียน โดยการจัดประชุม ศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง					
8. ผู้บริหารเป็นผู้นำในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและสภาพปัจจุบัน					
9. ผู้บริหารพัฒนาและส่งเสริมให้ครูเป็นแกนนำทางวิชาการของโรงเรียน					
10. ผู้บริหารวางแผนการนิเทศการสอนของครูเพื่อช่วยเหลือในการปรับปรุงการเรียนการสอน					
ด้านการจัดการเรียนการสอน					
11. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้					
12. ผู้บริหารสนับสนุนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดหมายด้านวิชาการของโรงเรียนที่กำหนด					
13. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน					
14. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูคัดเลือกสื่อ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความต้องการ					
15. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูสร้างแบบทดสอบทางการเรียนของนักเรียนตรงตามเป้าหมายของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้					
16. ผู้บริหารติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
17. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้ผลการประเมินด้านการเรียนการสอนของตนเอง					
18. ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพให้กับครูและบุคลากรในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง					
19. ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการวางแผนพัฒนาด้านวิชาการ					
20. ผู้บริหารเผยแพร่ความสำเร็จด้านวิชาการของโรงเรียนให้สาธารณชนทราบอย่างชัดเจนและทั่วถึง					
ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียน					
21. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูเข้าสอนตามตารางสอนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
22. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนิเทศในชั้นเรียนซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง					
23. ผู้บริหารกำหนดวิธีการในการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียนอย่างชัดเจน					
24. ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน					
25. ผู้บริหารดูแลเอาใจใส่ครูและบุคลากรอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ					
26. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาจัดมุมผลงานวิจัยในชั้นเรียน					
27. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้พบปะพูดคุยในช่วงที่ไม่มีชั่วโมงสอน					
28. ผู้บริหารสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูร่วมกันทำวิจัยในชั้นเรียนแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา และพิจารณาข้อความแต่ละรายการว่า ผู้บริหารมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับข้อความนั้นๆ มากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากการปฏิบัติด้านการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนแต่ละรายการนั้นๆ แล้วให้ท่านตอบด้วยการกาเครื่องหมาย ลงในช่อง ระดับการปฏิบัติตามสภาพที่เป็นจริง ที่ตรงกับ การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้บริหารปฏิบัติ

ระดับ 5 หมายถึง ผู้บริหารมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ผู้บริหารมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนมาก

ระดับ 3 หมายถึง ผู้บริหารมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผู้บริหารมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ผู้บริหารมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน					
1. ผู้บริหารชี้แจงให้ความรู้ครูเกี่ยวกับนโยบายการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูทุกคนทราบ					
2. ผู้บริหารเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้แก่ครูเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน					
3. ผู้บริหารให้ความรู้ครูเรื่องวิจัยในชั้นเรียนโดยการพาไปศึกษาดูงานกับโรงเรียนต้นแบบด้านการวิจัยในชั้นเรียน					
4. ผู้บริหารสนับสนุนครูโดยจัดหาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ให้เพียงพอต่อความต้องการของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน					
5. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูเข้าอบรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับปรุงงานการวิจัยในชั้นเรียน					
ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน					
6. ผู้บริหารร่วมกับครูร่วมกันวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
7. ผู้บริหารให้ครูมีส่วนร่วมในการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน					
8. ผู้บริหารให้โอกาสครูในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน					
9. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย					
10. ผู้บริหารสนับสนุนอุปกรณ์ วัสดุที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน					

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
11. ผู้บริหารพูดคุย ให้กำลังใจครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนทุกชั้นตอน					
12. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูแนะนำประโยชน์การทำวิจัยในชั้นเรียน					
ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน					
13. ผู้บริหารให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปแก้ปัญหการเรียนการสอน					
14. ผู้บริหารจ้งนโยบายให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาวิชาชีพให้สูงขึ้น					
15. ผู้บริหารให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน					
16. ผู้บริหารให้ครูทำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ					
17. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนผลิตสื่อการสอนสำหรับการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน					
18. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูที่มีความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนผลิตตำราเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่กับเพื่อนครูและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงานของครูผู้วิจัยในชั้นเรียน					
19. ผู้บริหารแสดงความไว้วางใจโดยมอบหมายงานสำคัญให้กับครูที่ประสบผลสำเร็จด้านการวิจัยในชั้นเรียน					
20. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดี ความชอบ					
21. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นครูต้นแบบการวิจัยของโรงเรียน					
22. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมีความตระหนักและมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนางานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ					
23. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานด้านการวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน					
24. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูได้เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานด้านการวิจัย					
25. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้ศึกษาต่อเพื่อเลื่อนวิทยฐานะหรือเพิ่มวุฒิทางการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น					
ด้านการยกย่อง เชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน					
26. ผู้บริหารท่านยกย่อง ชมเชยครูที่มีผลการวิจัยในชั้นเรียนให้เพื่อนครูทราบตามโอกาสที่เหมาะสม					
27. ผู้บริหารสนับสนุนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนที่ประสบผลสำเร็จส่งผลงานเข้าประกวดในระดับที่สูงขึ้น					

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
28. ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้มีการมอบเกียรติบัตรให้กับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน					
29. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีความรู้ ความสามารถ ด้านการวิจัยไปเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ครูในโรงเรียน					
30. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ผลงานให้เพื่อนครู ชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ทราบ					
31. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเข้าร่วมประชุมสัมมนาเพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน					

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

GRAD VRU

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ว่าที่ร้อยตรีพิษณุพล แต่งอ่อน	ผู้อำนวยการโรงเรียน
2. นายชำนาญ เลิศวิชัย	ผู้อำนวยการโรงเรียน
3. ดร.อดุลย์ วงศ์ก้อม	ศึกษานิเทศก์
4. นางชบา โรจนะเสน	ผู้อำนวยการโรงเรียน
5. อาจารย์ ดร.วัฒนธรรม ระยัษศรี	อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัย

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

ภาวะผู้นำทางวิชาการ

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
การกำหนดภารกิจของโรงเรียน						
1. ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนด้านวิชาการไว้อย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงเป้าหมายการจัดการศึกษาของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2. ผู้บริหารประชุมชี้แจงเป้าหมายด้านวิชาการของโรงเรียนให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
3. ผู้บริหารให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของวิสัยทัศน์ของงานวิชาการของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
4. ผู้บริหารใช้ข้อมูลด้านผลการเรียนของนักเรียนในการพัฒนาเป้าหมายด้านวิชาการของโรงเรียน	+1	1	+1	+1	+1	1.0
5. ผู้บริหารวางแผนร่วมกับครูในการกำหนดโครงสร้างงานวิชาการตามเป้าหมายของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
6. ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
7. ผู้บริหารพัฒนาครูให้เป็นทีมงานในโรงเรียน โดยการจัดประชุมศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
8. ผู้บริหารเป็นผู้นำในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและสภาพปัจจุบัน	+1	0	+1	+1	+1	0.8
9. ผู้บริหารพัฒนาและส่งเสริมให้ครูเป็นแกนนำทางวิชาการของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
10. ผู้บริหารวางแผนการนิเทศการสอนของครูเพื่อช่วยเหลือในการปรับปรุงการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
11. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
12. ผู้บริหารสนับสนุนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดหมายด้านวิชาการของโรงเรียนที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
13. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
14. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูคัดเลือกสื่ออุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
15. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูสร้างแบบทดสอบทางการเรียนของนักเรียนตรงตามเป้าหมายของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
16. ผู้บริหารติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนของครูให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
17. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้ผลการประเมินด้านการเรียนการสอนของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
18. ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพให้กับครูและบุคลากรในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	0	+1	+1	0.8
19. ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการวางแผนพัฒนาด้านวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
20. ผู้บริหารเผยแพร่ความสำเร็จด้านวิชาการของโรงเรียนให้สาธารณชนทราบอย่างชัดเจนและทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
21. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูเข้าสอนตามตารางสอนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
21. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูเข้าสอนตามตารางสอนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
22. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนิเทศในชั้นเรียนซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
23. ผู้บริหารกำหนดวิธีการในการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
24. ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
25. ผู้บริหารดูแลเอาใจใส่ครูและบุคลากรอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
26. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาจัดมุมผลงานวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
27. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้พบปะพูดคุยในช่วงที่ไม่มีชั่วโมงสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
28. ผู้บริหารสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูร่วมกันทำวิจัยในชั้นเรียนแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน						
1. ผู้บริหารชี้แจงให้ความรู้ครูเกี่ยวกับนโยบายการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูทุกคนทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
2. ผู้บริหารเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้แก่ครูเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
3. ผู้บริหารให้ความรู้ครูเรื่องวิจัยในชั้นเรียนโดยการพาไปศึกษาดูงานกับโรงเรียนต้นแบบด้านการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
4. ผู้บริหารสนับสนุนครูโดยจัดหาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ให้เพียงพอต่อความต้องการของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
5. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูเข้าอบรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับปรุงงานการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน						
6. ผู้บริหารและครูร่วมกันวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
7. ผู้บริหารให้ครูมีส่วนร่วมในการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
8. ผู้บริหารให้โอกาสครูในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
9. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
10. ผู้บริหารสนับสนุนอุปกรณ์ วัสดุที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
11. ผู้บริหารพูดคุย ให้กำลังใจครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
12. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูแนะนำประโยชน์การทำวิจัยในชั้นเรียนให้ชุมชนทราบ	+1	+1	0	+1	+1	0.8
ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
13. ผู้บริหารให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปแก้ปัญหาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
14. ผู้บริหารแจ้งนโยบายให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาวิชาชีพให้สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.0

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
15. ผู้บริหารให้ครุนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
16. ผู้บริหารให้ครุทำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ	1	+1	+1	+1	+1	1.0
17. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนผลิตสื่อการสอนสำหรับการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
18. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครุที่มีความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนผลิตตำรา เอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่กับเพื่อนครุและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงานของครุผู้วิจัยในชั้นเรียน						
19. ผู้บริหารแสดงความไว้วางใจโดยมอบหมายงานสำคัญให้กับครุที่ประสบผลสำเร็จด้านการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
20. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดีความชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
21. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครุที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นครุต้นแบบการวิจัย	+1	+1	+1	+1	0	0.8
22. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมีความตระหนักและมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนางานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
23. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครุมีการเผยแพร่ผลงานด้านการวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
24. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครุได้เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานด้านการวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
25. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้ศึกษาต่อเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
ด้านการยกย่อง เชิดชูครุทำวิจัยในชั้นเรียน						
26. ผู้บริหารยกย่อง ชมเชยครุที่มีผลการวิจัยในชั้นเรียนให้เพื่อนครุทราบตามโอกาสที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
27. ผู้บริหารสนับสนุนครุที่ทำวิจัยในชั้นเรียนที่ประสบผลสำเร็จส่งผลงานเข้าประกวดในระดับที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
28. ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้มีการมอบเกียรติบัตรให้กับครุผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0

ภาวะผู้นำทางวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
29. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยไปเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ครูในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
30. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ผลงานให้เพื่อนครู ชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0
31. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเข้าร่วมประชุม สัมมนา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –นามสกุล	ชญานัทธ์ เลารนัง
วัน เดือน ปี ที่เกิด	18 สิงหาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดกาญจนบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	15/8 หมู่ 1 ตำบลลิ้นถิ่น อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี 71180
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยธนบุรี
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553	โรงเรียนวัดเชิงเลน อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2556	โรงเรียนบ้านปากลำปี่ลอก อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.1
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านปากลำปี่ลอก อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

GRAD VRU